

Zur
Gräfl.vom Hagen'schen
Majorats - Bibliothek

MÖCKERN

gehörig.

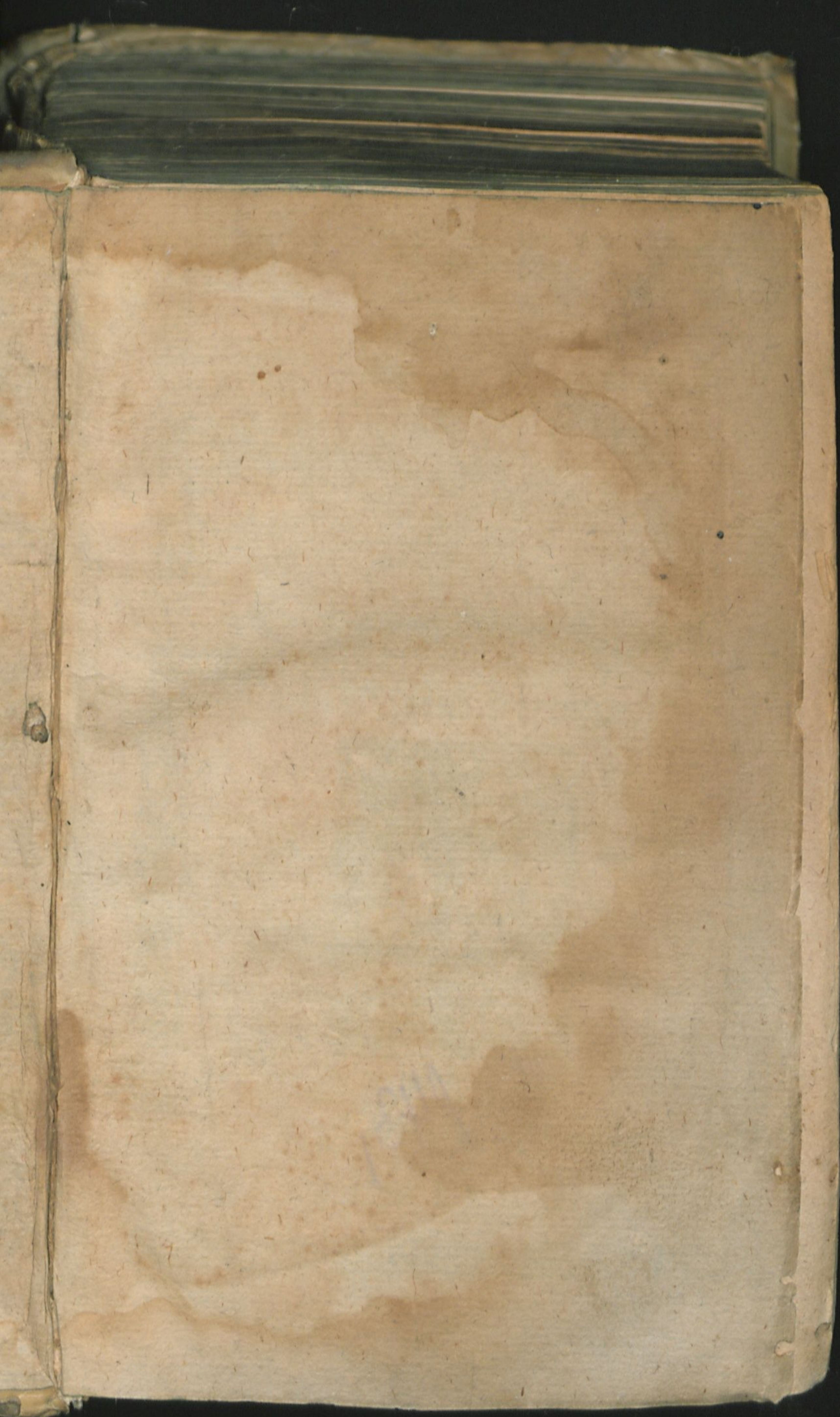
N° 2328

rubl.

an 7a 2400.

— 00
000
000

L43,

JACOBI FABRICI
Poëta coronati

PERICVLVM

MELICVM,

SEV

IVVENILIVM

FOETVRÆ PRIORES,

ad

Heroa generosiss.

D N.

CYNRADVM à BOTHMER

Reverendiss. Canobij Lüneburg: ad B.

Michaëlem Abbatem, &c.

✠

HALÆ SAXONVM

PRÆLOGRÆBERIANO,

sumtibus Editoris.

∞ b C.

Viro generosiss.

Dn.

CVNRADO à BOTHMER,

Equiti Saxoni,

Domûs Lunæburg. Domino,
Reverendiss. ibidèm Cœnobij

B. Michaeli Sacri

ABBATI DIGNISS.&c.

Nobilitatis eruditæ apici,

Literarum & Literatorum

Meccœnati unitèr uni,

Domino meo clementiss.

Ingenioli primitias,

grati animi memoriam,

perpetui debiti syngrapham,

L. M. Q.

submissè obfero

JACOBVS FABRICIVS

ROSTOCHIANVS.

HEROS

HEROS GENEROSISS.
ABBAS REVERENDISS.

N juvenilium meorum
pars prior R. D. tua sacra publi-
co datur. Hanc innubî fove ani-
mô, & ab clamularijs sciolorum
optuma quâq; suggillantium vindica calus
mâijs. Δωγοῦ habes ex hile, ac ut τοικτῶν (S.
Erasmio ad stipulamur) ἄδωγοῦ. Verum & te-
nuib; nonnumquam quid gratiæ inesse credi-
tur. Magnos magna decent. Nos pro nostris
opibus mœnia condimus. Talis autem ubi pla-
ceo, unitèr mihi gratulor. Sin secus, nec mi-
ror. Non etenim omnes MAIORVM GEN-
TIVM esse Poëtæ quimus. Immo nec unî simul
Patrima arcâ occlusa obferentur. Disparè
mente ac semente anterior etiam VATEIS fo-
vit ætas. Idem qui incurrere faciat nullus hæ-
reo. Præstat germanæ & sincerioris Poëtices
AMANTES haberi, quam trivialibus versi-
legulis, quos dextrè Scaliger Poëseos febreis,
aurumq; carnificeis indigetabat, & angitwæ ad
† a jugari.

PRÆSCRIBITIO.

jugari. Illud dum inde pisci laboro, ecce
 sequentia, quibus à dentatorum monstrorum
 sinistris rofionibus immunitatē non spondeo,
 superanda veniant. Ac primò quidem STI-
 LVS flagellabitur. Hunc Latio accommodum
 reor. Exindē quia eundem derivavi. Varro,
 Cato, Plautus, Terentius, prisci Latī primo-
 res jampridem hujusmodi loquuti sunt ore.
 His solis lito. Hos solos imitor. Numquam
 mehercles ALicui indultum autumabo, vetu-
 sti saporis loquellam in desuetudinem, panē ex-
 sulium detrudere. Nihilosecius sincerē AV-
 GVSTO vernante augustum seculum suspicio.
 Atqui tamen, ut vetus Comicus, vetere uten-
 tem meracō sapientem pronūtiat, ita & sa-
 piens modernō tempore audit, veterū SCRI-
 BTA incluta terens. Sapientia siquidem an-
 tiqua antiquis tecta latet voluminibꝫ. Quin
 imò dum TVLLI coetanei Latini vocantur, no-
 minatim ante exhibiti Latiniore concedun-
 tur. Ex his namqꝫ illi suum, quò usi, depromse-
 runt sermonem. OS cludo, ne solem medidia-
 num

PRÆSCRIBITIO.

anum fumosa face, aut laternulâ inlustrare vis
 deat. Et subsequens *Ætas*, quâ *Seneca*, *Plin.*
Sec. Corn. Tac. Apulejus, *Sidonius*, & id ge-
 nus alij vixerunt, intellexit, distat quantum
 ara lupinis. Hi antequam postliminio quasi res
 ducere, quàm intermedium sectari, magis
 proficuum rati sunt seculum. Dictos ad vivum
 reserant *NATURAE Miracula*, *SCALIGER*
RI, *LIPSIVS*. Iuxta quos *Antiquitatis ani-*
ma. *Peithus* q̃ medulla, *DOVZA* cum *GRY-*
TERO & *MELISSO* sessitant. Hijs reliqua
Belgi socio lumina. Quorum vestigijs dum
 insistere paro (quàm faustiter iudicium esto
 τὸν δεξιόφωρον καὶ μὴ τῶν κακονόωντων) offendo
 nonnumquam intempestiva *GRAMMATICORVM*
παράγωγατα. Quis & hanc im-
 merito minis obsequor. Catullum ejusq̃ soci-
 enos quàm in parâ auctoreis amplexer. In in-
 cisione semiquinariâ collisionem seu elisionem
 prohibent. Ego hanc raro suscipio, hinc quàm
 versus, ut in cassum verentur, non fiat horri-
 dior. Trutina namq̃ sequentem:

† 3

Troja

PRÆSCRIPTIO,

Troja virum & virtutum omnium acerbe cinis.
Trutina inquam: Gravis est cum adfectu.
Nec ferit aureis. Mutari potuisset. Atqui hoc
nihil ad Catulli gustum, Nasonis concinnita-
tem obgannientibus nullus pareo. Solum hunc
solum quia suis Poëtam trivèrè manibus. In-
terim tamen nec ubivis id susceptandum, aut
prorsum neglegendum dixerim. Nam ceu des-
bitò usurpatum exornat versum locò; sic per-
regrinò deformat. Deinde syllabam in Penta-
metrò post duos pedes residuam longā croci-
tant. Ancipitem facio. Edoctus ita ab Poëtis:

CATULLO.

Lacteus & mistus obriguisse liquor.

PROPERTIO.

Vinceris aut vincis, hæc in amore rota est.

OVIDIO deniq; ipsò.

Indigus effectus omnibus ipse magis.

Quinimò nefas firmè augurant, si huius me-
tri sint, trisyllaba, tetra syllaba, aut pentasylla-
ba ingrediantur. Amando ejusmodi trivia-
leis & frivolos judicis, eorumq; edictiones
cum PALMERIO adilitas citra populi reor
subfra-

PRÆSCRIPTIO.

*Subfragium. Sic TIBVLLVS,
Libera jam duris cotibus Andromade.*

CATVLLVS.

Cum quibus illa malum fecit adulterium.
*Hos inter PROPERTIVS (cui quis antistat?)
summâ, quod dixi, frequentavit curâ. Laterè
proinde lavant Prosodiographorum contrariū
oraculi adinstar amplexantes dogma. Im-
mò, si integram, dico quod sub mentis pene-
trali. Hic lepos Atticus Musarū effatui com-
parandus. Nunc sequitur, quod forsân qui-
busdam cor ustulabit. In vocibus AEVITER-
NVS, SEMPTERNVS, alteram ab primâ ex-
tendo. Fuit enim avaternus, sempaternus,
et dumtaxat mutatio in I, ceu quaro, inquirō.
Quod veteris novi q̃, Lat I lima Scaliger cap.
31. lib. 1. de caus. L. L. ad amussim probat. Idem
& in SVSPICIO observo. Sic namq̃ habet
Martialis:*

Oblinitur minimæ si qua est suspicio rimæ.
*Primam in VITVLO jam pridem longam
probavit verus Musarum Hercules, & Gra-
tiarum DEVS TAVBMANVS. Prodit siqui-*

PRÆSCRIBTIO.

dem à vitâ, quæ lubentiam lætitiâq; Priscis
sepiculè denotabat. Vnde & ortum nomen Di-
væ Vitulæ. Cujus testes Nevio & Ennio. Quò
de locupletius vide Nonium. **VIRESCO** au-
t floritate Furl, & explanatione Noni Marcel-
li motus, derivò à virib; est q; majorū virium
fio. Primam idè extendit. Alterum vireſco
Virgilio usuatū primâ correptâ à vireo, quod
in propatulò omni, resuleat. Priorè in melos
incipitem facio, impulsus Græcorum carminū
ratione. Liquida etenim haut rarò vocalem
antecedentem brevem producit. Exemplum
largitur Homerus in versu:

ἰμερόεργον ἄβυσσε διόε δ' ὑπὸ μέλῳ ἄεισε.

Quin & Persius in suò prologò, quādo inquit.

Cantare credas Pegaseum melos.

Id genus & alia occurrent, quæ fortè an lanci-
nabunt padagogorum aureis. Atqui Tu tamen

AMICISS. mi **LECTOR** id verè vere, nil
mihi in mente citra auctoritatem, nedum in
stilò aut chartâ. Quæsitus de ijs ingenuè &
luculenter & dñs respondebo. Obelò ergò ne
transfode, quod ad providentia solem minus
coctum

PRÆSCRIPTIO.

coctum aut decoctum credes. Menda, si qua
sunt prater Typographi; non excuso, sed ab
quovis cum veniâ, non pœnâ audiri, legi q̃
opto. Imò adulescens adhuc sum, & annum
undevicesimum recens ingressus, quod publico
datum, sub Memnonis matre peperit. Exstant
& plura in μελετητηγίῳ meo propediem di-
vulganda, ut CENTVRIA ANAGRAM-
MATVM, COMOEDIA DE VAGO PVEL-
LARVM AMORE, MORVM LIBER, AN-
TIQVARIVS, SACRA quoq; subcisiuis con-
dit a horis. He præcurrant fœura, ut quæ fa-
ventia aura spiret, planè & plenè explorent.
Cernimus enim in hōc exulceratō seculō nil
tentari, quod versipellis ac nasuti Agazeli ef-
fugiat censuram. Imò centiceps illa LIVORIS
Hydra adeo virosa sitit, ut nec mille Hercu-
les eam cordiculis perimere satagant. Sed si-
nem facio. Hem! Musæ & ordinis rationem
Epigrammatum exigunt. Habeo nullam. In
horum enim positu minus curiosus, ut sub maz-
nus, sic sub literarum matrices cecidit. Parè
† s   modò

PRÆSCRIPTIO.

modò & l. 14 ff. de hereditatibus instituit. Ex eo
quò si adeatur hereditas nil interest, siue quis
in primâ, siue citimâ audiat heres cerâ.

Quin & Botanici interdum circa hortorum
sepem fragrantiss. odoris serunt herbas. Hôc
concludo, TIBI Q. VIR Generosiss. meorum
carminum pulveres, nunc junctim congestos,
proprietaryos nuncupo, fulgoris tui quò & il-
li fiant participes. Si pecco, tanto Heroi hæc
vilia dum obfero, nullus ambigo, quin ab Il-
lustriss. T. D. veniam sim consequuturus. Eâ-
dem enim, quâ magna à summis, exigua ab
infimis quòd capeffas fronte, plenò præconiò à
FAMA ubique circumfertur. Hanc tamen
diffiteor, te sublimiori Musâ dignum. Vero-
rum sic res geritur;

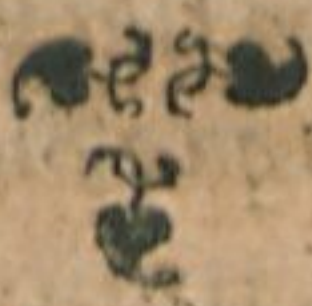
non omnia possumus
omnes. Tubarum inflare nervos
inseius, hiscat oportet assam.

Ergo animum dumtaxat meum hisce lusibus
quodammodò declarare: à T. D. quòd benigne
amplexus, quum nobiliss. juveni ALEXANDRO
à BOTHMER meis Rosstocki prævi studiis,
depra-

PRÆSCRIPTIO.

deprædicare intendi. Utinam Dij mihi eam
 elargiantur facultatē, quā hoc re magis, quā
 verborum contingat lenocinijs. Meum nihil
 fecius esto, quod referre minūs valeo, æternū
 meminisse. SALVE & VIGE Heros Re-
 vcrendiss. me q̄ jam semel in clientelā tuam
 susceptum enixiss. eādē, quā soles clienteis,
 tuere & subleva fide. Me tū in patrocini-
 um tuum permitto, at q̄, ut antiquitūs loque-
 bantur, mancūpio trado, quō tu, quod voles,
 facies: voles tamen spero, prout soles reliqua.
 Deus Opt. Max. T. D. & totum territorium
 Lunaburgense ita fortunet, ut ad summam
 felicitatem desiderari nihil queat. Lipsiæ
 propriidiē Kal. Quint. anni 1704. MDCCLIV.
 Romæ Jul. cur. Ch I C.

Lectori

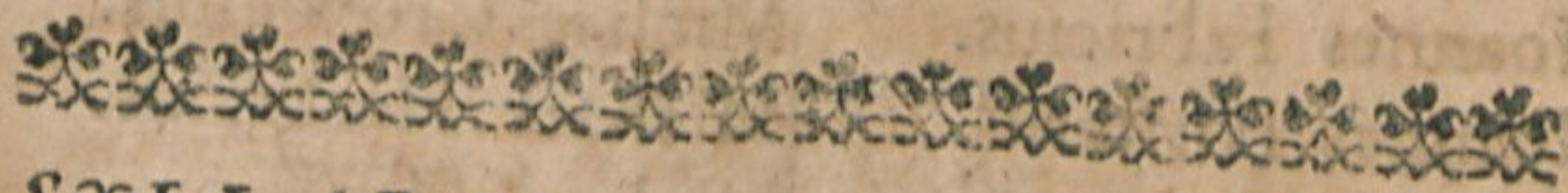
Lectori meo S.

Primula sic praelo metra in juvenilibus annis
destino, quæ efficient te memorem esse mei.
Maxumè in his Vatum mihi sumo imitamina eorū,
quos studuit potiore effigiare lutā
Iapetionides, vitæ ut decurrerog, ævum
longius, hi soli Numinis instar erint:
Tuncq; dabo tibi epe genio pænè oscula Catulli,
Bilbilici immò sacrâ vermiculata manu;
neu siliceis animabo, aureis aut Oceano indam,
sed Davidâ atq; homines verba mea aure bibent.
Nunc ergo tristî è stipulâ quos buccino versus
suscipe, nec scævô transfode eos obelô,
forteàn ad gustum species minùs horum ubi in oris,
grossâ aut quod pernetum exstat, amice, colâ:
Sum juvenis, necdum sparsus lanugine mentum
quattuor exegi latus Olympiadæ.
Sum juvenis, juvenili animò juvenilia mele
Patrimæ effundo virginis auxiliò:
Primitias capta; incursum tibi ita indere havebo
plura, usq; huc mea quæ Bibliotheca premit:
Comica cum Sacris, limitu atq; Anagrammata
centum,
quas super atq; tibi has arca recludet opes,
quîs narrare supersedco, ne fortè mibi auri
cordivoram infestæ dividiæ exhibeam.

Vtere

*Vtere agè ergo datis, Dominum astringamq̃ fatiga,
ut Mortæ manibus corda vaciva geram,
sic sanè illa canam, quæ ætas ventura fovebit.
Dixi, nec debet plus labrò abire meò.*

*SYLLABVS EORVM, DE QVI-
bus & ad quos hæc Iuvenilia.*

Abrahamus Bruschius.	Fridericus Balduinus.
Æmilius Loringa.	Fridericus Taubmanus.
Albertus Grawerus.	Gebhardus de Luhe.
Albertus Wichgrevius.	Georg: Alb: Spenlinus.
Alexander à Bothmer.	Georgius Cremerus.
Alexander Sonnleuter.	Georgius Palbitzken.
Andreias Emmenius.	Godefridus Fuchsius.
Antonius Burmeister.	Henricus Almerus.
Antonius Mocerus.	Henricus Gifelius.
Carulus Troiger.	Henricus Warenius.
Casparus Seilerus.	Henningus Zabelius.
Christianus Severini.	Hieremias Schrejus.
Christianus Sledanus.	Hieronym⁹ Bruckner.
Christophorus Cæsar.	Iacobus Brunfendorp.
David Chytræus.	Iacobus Wolffius.
David Pantalcon.	Ioachimus Hartmanus.
Egidius Meindelius.	Ioachimus Poeterow.
Elias Schönfeldt.	Ioachimus Radenicius.
Erhardus Bodenschatz.	Ioannes Andreiæ.
	Ioannes

Ioannes Burmeisterus	Matthæus Zuberus.
Ioannes Christophorus	Matthias Hofman.
Panschman.	Matthias Vrbanus.
Ioannes Dierenthalius.	Mauritius Hein.
Ioannes Fabricius.	Michael Crowelius.
Ioannes Forsterus.	Michael Herlitzius.
Ioannes Henricus à	Michael Pfeiffer.
Promnitz.	Nicolaus Reufnerus.
Ioannes Hufwedelius.	Nicolaus Thuen.
Ioannes Nigerdinus.	Nicolaus Willebrand.
Ioannes Paullius.	Paullus Neovinus.
Ioannes Scharffius.	Paullus Rutingus.
Ioannes Simonius.	Philippus Sichardus.
Ioannes Sturmius.	Rudolphus II. Rom.
Ioannes Teuberus.	Imp.
Ioannes Tucher.	Salomon Frencelius.
Ioannes Vdrianus.	Samuel Dresenius.
Iustus Lipsius.	Samuel Schilling.
Leonhartus Rechten-	Sebastianus Dayerus.
bach.	Theodorus Hannichius.
Martinus Braschius.	Thomas Schaerscho.
Martinus Fabricius L.	Thomas Spintlerus.
Martinus Fabricius H.	Tycho Brahe Pater.
Martinus Ginaspeus.	Valens Wintherus.
Martinus Rubacus.	Vlricus Chytræus.
Martinus Teuchman.	Zacharias Schroterus.

Lector

Lector benivole,
antequam legas, menda ab Operis,
me absente, commissa ut emendes,
enixissimè oro.

Litera grandior quaternionem, minutior folij
faciem, v. versum notant.

A. 1. a. v. 11. l. innubi. A. 1. b. v. quam cernens l.
ventat Amor. A. 5. b. v. omnia l. cecò bac. A. 6. a. v.
at quid l. surget. A. 7. b. v. rursus l. comtula. B. 1. a.
v. in l. tensos. B. 2. b. v. quod fieri l. baves. B. 3. a. v.
ignoras l. protenus. B. 3. b. v. amoris l. tessera. B. 4. b. v.
ultimò l. si cupis Hospia eunt. B. 5. a. v. 4. l. dicasterij.
B. 8. a. v. nec mihi l. habet. v. quaris l. baves. C. 2. b. ad
Phil. Sich. incipe Comta. C. 6. a. v. non hominum l. ho-
millum. C. 6. b. v. quid quaeso l. homillis. C. 8. b. v. ulti-
l. ut reseram. D. 1. b. v. primò l. Sanè ea quæ crocitat. D.
2. a. v. an serva l. anquiris. D. 5. a. pro adffer l. adfer. D.
9. a. v. Hospia l. Catharina. D. 8. a. v. antepenult. l. o-
mustus aurò. E. 6. b. v. quos verus l. conjungit. F. 1. a.
v. ult. l. famam. G. 2. a. v. quod fors l. transfundi. G. 8.
a. v. cui Deus l. turba favet Superum. G. 8. b. v. 20. l. a
psallere. H. 1. a. v. 5. l. Dierenthalio. H. 2. b. v. i felix
l. cordis. H. 3. a. v. 9. l. Interea. H. 4. b. v. te Pandora
l. beavit. H. 7. a. v. idem l. Charitum.

Reliquis, si vis, nec monitus fa-
cile medebere.

IN

IN IUVENILIUM
IACOBI FABRICI P. C.
& Philatri,
TRIGAM PRIOREM
EPIGRAMMAT A.

Fabricios Tyberina suos Vrbs maclat honore
perpete, dum Lethes lambere pocla vetat.
Fabricio Galatea suo magè Balthica vivax
æternum satagat perpetuare decus.
Illi bellando populos fregere rebelles,
& peperere sibi nomina Martis ope:
Ast hic cantando Tigres demulcet & Vrsos,
atq; sibi nomen suscitatur Artis ope.
Fabricius vigeat, generosaq; indole cascos
certet Fabricios antevolare catus.

M. Ioannis Forsteri P. C.

Pavo, syrmate turgidus supinò,
conspicit pedibus, remittit alas.
Sic quum gloriatur in virgine Lauri,
conspicit numeris meis stupefeco,
dum Musas video tuas, POETA
FABRICI, en azimum meum resumò,
quod Phœbum mihi dictur amulari.

Matthai Zuberi P. C.

IACO-

JACOBI FABRICI POE-
tæ Laureati

amores,

SEU

LUSUM JUVENILIUM
foetura prima.

AD JACOBUM WULFFIUM,
avunculum meum.

WULFFI Heliconiadum cui maxuma cura me-
arum

exstat, Erechtiæ & Pallados arctus amor,
innube acceptes animo quem destino librum,
nec sine ut obscenus presset eum usq. situs:
pensicula ex nostris & juvenantia corpore metra,
nam graviora tibi grandior ausa dabo.
Sic maturescunt unò nec Sole corymbi,
nec messi segetem jungere aratra queunt.

A

AD

AMORES

AD HOSPIAM.

SCire laborabat quomdā nil turba puellū,
quā filo gracileis adplicuisse manus,
cum fufis tractareq; acus, & lina, colosq;
ac juvenum roseā fertā animare choros.

H O S P I A longē alia est tibi mens mea, mī unica &
vita, corollifero haū equiputanda gregi. (una

Nam Pandora tuo adsistit generosa cerebro,
Pontigena & cordis sessitat alma iholō.

Undē nec immeritō addubito, quō sanguine creta,
annē hominum, an Divūm sis generata satu?

verē etenim muliebre genus tribuit tibi id omne
H O S P I A, quod per te, si sapit ulla, sapit.

AD CUPIDINEM.

Corda vacillanti mihi surripit **H O S P I A** nuper,
ejus ut in gremio desidiosus ovo.

Pallidula undē orta illuvies seminaq; tabis,

quam cernens, gressu prapete venit, **A M O R**,
ex pharetrā ac promens subitō horrida spicula in ar-
collocat, atq; illis me cruciare parat. (cum

Incepi incursim. Quae te vesania' lefit,
cur arcum frustra in me sinuare cupis?

H O S P I A enim te praevenit praecordia servans
nostra. I, vel rapiet mox tua tela tibi.

S E B A-

FABRICIANI.
SEBASTIANO DAYERO
Breslæo, fratri meo intumo.

CErussata meum haurit cernet DAYERE cubile
Virgo, placet verè, quæ absq̃ colore placet.
Non amo formosam, talem nec amabo. Quid obstat?
Exteriora patent, interiora latent.

HOSPIAE MEÆ.

HOSPIA quid cœptas? nive cur mea corpora tangis?
desine, nostra etenim saucia corda facis,
Væ mihi! quod rigida frigus nivi inesse putârim,
nix caret igne, ignis nix tamen illa fuit.

Hinc Amor, & dulcis disperdens flamma medullas,
in pectus tendunt tela manusq̃ meum,
ut sine te nequeam vitalia lumina apisci

HOSPIA, nec sine me tu superesse velis:
quodcunq̃ effecto te absente ego dictito vanum,
vanum etiam esse reor, quod sine me HOSPIA
te sine quod meditor penitus vanescit in auras, (agis,
me sine & in ventum, quod meditaris, abit.

JOANNI FABRICIO
Rostochiano.

HOSPIA quod soli cupiat mihi nubere, quondam
dixit, at in præcepta verba versa ruunt.

A M O R E S

Qudd levior folijs sit voce decebo puella,
 FABRICI an fallor? num facit HOSPIA idem?
 Non reor, ast purum mihi quem sacravit amorem,
 purus erit, VARNVS tanget ut amne ROSAS.

A D H O S P I A M.

EX mediò nuper præcordia pectore rumpens
 ad te repente miseram
 HOSPIA, quò scires, quanam sint vota, precesq̃,
 quas ore fundo supplicì.
 Illa sed expectans miser ab repedantia cassum,
 nisi gemitum ad te protinùs,
 nuncius ut quantis stimulis urgerer hic esset,
 vexaret & me quis dolor.
 HOSPIA tu rides, strepituq̃, explodis amantem,
 gemitumq̃, cum corde retines;
 Ast nunc ad te animus, mihi qui modò restat, abibit,
 cui sensa mentis explica,
 quòd si hunc porrò etiam cupies vincire capistrò,
 certè interibo funditus.

D E A M O R E Q U E R E L A.

Ducere navigij sine crimine in æquore habenas
 censetur laudis maxumæ & artis opus.
 Venti etenim insurgunt furiarum ubi perciti ab æstrò,
 illic Scylla obstat, heicvè Charybdis adest.

H66

FABRICIANI.

hęc glomerata locō collini verticis instar
 saxa latent, illō grossa saburra jacet.
 Nec tenuis labor est munire alta oppida vallō,
 hostilī ut maneat turba vaciva dolō,
 horrida sanguinea namq; urbs obsessa coronæ
 tympana sentiscens mille pericla subit,
 tūm quoq; victori quæ aptatur adorea sepē
 tramite non stabili conspicienda datur.
 Dura equidem hæc fateor, sed si conferre placebit
 cum Veneris regnō, vix ea dura puto.
 Flectere nam cupiens navis Cytheræa carinam,
 hinc orbem longē dissitum adire jubet,
 quō conquirantur preciosa monilia amica,
 quæis dignē possit regiam inire Jovis,
 quin & sanguineam gaudet tranare Cupido
 luctam, hominum ut scelerum pectora plena domet.
 Felle amor hęc pactō ergō acidissimō acerbior exstat,
 dicitur ac verē tristis amaror amor.

AMOR BIBITUR.

Nuper ut instabant natalis festa diei,
 nostro coronam amica mittit vertici,
 quam capiti inponens medijs deprændo latere
 sertis virore suavi Amorem percitum,
 extensō raptim digitō incautum occupo & alā,
 cumq; sumens in merum mersum bibo;

AMORES

nunc vires sentisco miser, deglutit enim artus,
intra & medullas gargalissat fluctibus.

CORCULO MEO.

CVr mihi flagrantis verè testamen amoris
mea HOSPIA aptas annulum?
Tortilis hic aurò est: sic nos quoq; mutuus ornet
amor maneatq; perpetim,
illius exta vorent, oculos & guttura corvi,
te qui unicè non deperit.

M. ANDREIÆ EMMENIO Budisino.

EMMENI clausis cur quæris amasia ocellis
sit sculpta? ut maneant lumina sola mihi:
Hæc namq; adspectans pictor gelidò igne teneret,
me sic cornutum redderet & socium.
Absit id. Effigies privum at dùm præbet ocellis
vultum; huic credo suum quodd neget officium.

M. FRIDERICO BALDVINO Dresdensi.

DUlcis amaror amor, quod dulcat, amaricat, ipse
verius hoc verò existere comperio.
Vanida non referam. Explanant tibi id HOSPIÆ
queis cruciat pectus nocte dieq; meum. (ocelli,
Eff-

FABRICIANI.

Efficit hoc formæ decus, & mens candida, quis non
ex animò taleis vellet amare genas?

Olim Mercurius formæ inclutæ honore decorus
splenduit, & nomen cognitum ubiq; **FOVIS.**

Formosâ ac priscis specie effigiatus Facchus,
cum Gnatò enituit cultè Erycina suò.

At nihil hæc faciunt ad nostræ virginis ora,
namq; omneis superant splendiditate **DEAS.**

VITANS CALOREM SO-
LIS IN CALOREM AMICAE

INCIDIT.

Sol aestuabat lumine fervidò
ut queritare orsus gelidum lacum,
Musarum ubi sacrare possem
concilio, & Venerem abdicare.

Ac dum recurvum prætereo latus
montis, sub ipsò vertice plurimis
cerno herbulis terram nitentem,
hæc placuit posuisse gressus.

Saltantis at mox murmura aquæ audio,
atq; oris illis ut relevem sitim
actutum ed concedo, corda
fontis & exhilare saliva.

EN HOSPITA adstat visa oculis meis,
formâ venustâ, & sic humerò nitens

AMORES

ut pura nocturno venidet
 Luna mari, Gnidiusvè Gyges,
 membris rotundis lilia candicant,
 mammas tumentes pectus habet parum,
 & spirat ex malis rosarum
 gratia, orant viola labellis.
 VENUS refulget tramite pectoris,
 velant ministra cetera Najades,
 quæ non queunt rauci sonoris
 carmina condecorare dignè.
 Ergo beati, contigit his quibus
 bonis beari, & delicijs frui,
 quas HOSPITA adfert lustrare,
 ferre pedesq; referre docta.
 Crispare ceptant aureolos tibi
 crineis eburnis pectinibus, colunt
 te dia Musarum corona,
 Eurynomesq; trias venusta:
 splendent ocelli jugiter, hos suis
 certè & Cupido viribus asperat,
 illinc sagittâ ac prapotentem
 fulminat, atq; homines penetrat.
 Heu quam misellò sum positus statu,
 vitare Solis quàm radios volens
 procùl remotos hinc subivi,
 quos resonus rigat amnis, agros.

Forna-

FABRICIANI.

Fornacis astu liber, ab igneis
repentè flammis discrucior miser,
erroq; per cuncta arva servus
virginèâ domitus pharetrâ;
quin & calebam prætereâ nimis
exceptus astu Solis amabilî,
verùm interim illæsus manebam,
igneq; talî ego non liquabar.
Nunc corpore autem pascitur HOSPITA
nostrô, & medullas degulat intumas,
lenire nec possum furenteis,
funditûs aut resecare flammâs.
Quod si tulissem pluribus horulis
Titanis ignem, mors cruciatibus
finem addidisset, sed perennes,
quos modò alo, mihi erint, dolores.

DUELLUM POETÆ ET
CUPIDINIS.

Merferat unda diem sparsò nox humida somnò
languida cœruleis invexerat otia bigis,
ut puer alatus tali me voce salutat:
Quid quæso somni FABRICI munia captas?
quidvè puellarum tenerum adspernaris amorem
durior, arctoâ Boreâ stridente sub orâ?
quid validæ profunt vires? nerviq; juvenis?
A S quidvè

A M O R E S

quidve Suada tuis haerens adfixa labellis
omnia marcessent, cæcò gressuq; Senecta
conteret, hà scævâ facie, tremulisq; videnda
membris, atq; colo nitens, querulâ omnia & angens
voce. Hanc à tergò pedibus truculenta capeßit
suspensis, jaculum in cunctos vibrare parata
Morta homines, membra & gelido committere busto.

Ergò dum vernant male, licet atq; fruisçi
gaudiò, ama Veneres, nigrantem hauriq; Falernum,
indulge violis, roseâq; & pocula fertâ
cinge, joci multa impendens curricula dierum :
Sic vitam vives uni tibi & unitèr unam.

Dixit, & actutum tela insinuavit in arcum ;
obstupeo, adreptò jamjamq; ferire bacellò
est animus ; summò ast furiarum is percitus æstrò
arcum desubitò tendens librare sagittam
in me præcipitem paritat. Surgo illicò prædens
monstrum id amoriferum, cunctis & privo pharetris,
protinùs intumuit, volitavit & ociùs in me,
at mihi consului cursu, corpusq; repentè
in sinuosum arcum inflectens Musea subivi.
Quod cernens, horrendum horrendò sibilat ore :
Siccine F A B R I C I tollis mea mi arma, nec ultrâ
congregier tecum armatus valeo. Ecce petissam
te nudus, credo & tua sic præcordia stringam.
Subristi. Ab quid feci ? in me quis fulgurat ignis ?

tune

FABRICIANI.

tūne meas alate puer quaterere usq; medullas
occipis? hā prodest te quid spoliāsse sagittis?
Quondā liber eram, tibi nūc servile Dione
prestare officium cogor. Tantius mea quassat
corda aestus, nec me stabili usquam sede reponit.

AD SUSPIRIA

SCRIBO.

VOs ego, quae nostri nostis, SUSPIRIA, amoris
intenta, cogitationesq; anxias,
ite ad Amasiolae tecti inclyta limina nostra,
serata suspensis digitis ac tangite:
Duxerit at lassī si dulcia gaudia somni
redite, necq; illam excitate pessulis,
At quid ego effundo? subsistite. Surgit enim illa,
leviq; passu, sine strepitu atq; accedite,
ipse & quā careo infelix offert salutem,
annunciando quae lacrumae cor exedant,
omnia sermonis genere explanate suāvi,
nec ambigo mitescat hac quin illic.
letior & vobis sublustreis porrigat aureis,
sin fecerit-secus, monstrate firmiter,
quot curis pressus, quantō excrucierq; dolore,
imaginem ejus dūm miser circumfero,
& me si vita cupiet spirabilis usu
beare, mandate ut reditum hūc mox destinet.

LU.

AMORES

LUBENTIÆ MEÆ.

Mittam, HOSPITA ajebat, tibi lilijs
cultam, rosis textamq; corollulam,
curricula nobis imminebunt
exhibitum trium ubi dierum.

A fronte vultus flecto oculos mei
partem in sinistram, partem & in alteram,
ut vana per somnum inquietus
queis crucior simulacra tollam.

Expecto cassum, nec veniunt tua
promissa, me simplex animi juvat
candor, nec ullam à te puellam
in mea tecta meare cerno.

Sic si HOSPITA exstas me cruciabilis
capitum Cupido sternet, & abditum
ferale telum in me parabit
lethiferâ indere cum sagittâ.

Sed desino: namq; HOSPITA adest mihi,
promissa solvat quod modò debita,
hâc ergò primùm orsa est loquellâ;
munera quæ domina capesse.

Accepto, claustrò & pectoris intumô
repono, reddens quas queo gratias,
credensq; dona inlustriora,
ac nitidis potiora gemmis.

Sed

FABRICIANI.

Sed dum recludo, ac pascere ijs paro
nareis, ocellos, os, faciem & meam,
offendo præter pietate-ficta
nil, quod ament penitus medulla.

Adsunt anethum, lilia, prunaq;
adsunt nuges, adsunt viola & rosa,
ac pulcra laurum per virentem
effigiata mihi corolla.

AD CATENAM LEU-
COREAM.

QVomdã sic tua forma mî placebat,
preferri ut poterat virago nulla
tuis candidulis CATENA ocellis.
Nunc sed imminet hora, quã labella
cum suetâ irritio basiatione,
namq; exercita strictiore pene
quod sis vulgus ait. Fatere verum.
Postponi tibi enim virago nulla
potest. Fallor ego. Redibit avum.
Si nulla extiterit me amans puella,
dicam; sola places mihi CATENA.

SEBASTIANO DAYERO
Vratislaviensi.

Me

AMORES

ME cruciant cura, cruciant me virginis ora,
ab essem sanus si procùl AM & O.

AD MARINAM BATAVAM.

Quod formosa MARINA, clamat omnis.
Quare? munera das quibus venusta es,
neq; ulla ut capias petis vicissim.

Desistas dare, tñ dari at studeto,
sic num compta sies MARINA cernam:

En quid desinis? augurabar illud,
quòvis iudice nunc anus vocaris,
fumò perlita, dentibusq; priva.

Aurò, non facie procos inantè es
nactus, si facies MARINA gratis
rursùm comptula eris, Fovisq; digna
regiò indigetaberis sacellò;
sin gratis facies anus manebis.

LUBENTIÆ MEÆ.

Torqueor omnimodis procùl à te ut dissita membra
gesto, ubi me vivum vis mea tecta subi.

Quid patria arva juvant? musci limina nostri
sola virent; actutum HOSPIA age illa subi,
mellea amara incursim ubi te sine victito fiunt,
si cupis ut vivam, huc HOSPIA amanda veni.

Cum

FABRICIANI.

Quum longè hinc paritā habeas domum amica, repente
incolo quam sedem tristia fata movent.

Sed te quamprimū cernam mutabor eā horā, atq;
incolo quam sedem gaudia multa movent.

AD HOSPIAM.

UT tecū insumam totas vis HOSPIA noctes,
nolo ego, at integrā hoc HOSPIA mente petis.

Ardalidum inlustrī nam motus amore Erycinam
respuo, dum gnavō Palladi corde lito.

Sed quid, cur Venerem adsperner quæ Pallada vicit,
queris, quō vicit iudice palmæ erat.

DE PORNO & BERINNA.

PORNUS effridā facie vagatur
per loca urbis cuncta, gemente curā
queritans mechas, propriamq; ridet
conjugem. hā nequam! scelerumq; sartor!
dum facis caste tuæ id usq; amica,
dignus eternō cruciatuum antrō.

Sed BERINNÆ optat revocare te ignis,
quō pius tamdē fera scorta linquas.

Sessitat noctū ergō pudore nullō
percita in summis gradibus videnda:

PORNUS hanc cernens crepat ore clarō,
quid facis? quæ membra tegenda veste,

A M O R E S

in face accensâ speciunda præbes ?

*Hæc ait. Causam tibi habeto, cerne
num satis crescat mihi, quod caballo
pabuli prodesse locò potissit.*

H O S P I Æ M E Æ M E L.

Ad mammas aditum, tempora, labraq,
collum, crura, manus, das facilem mihi,
amplexusq, tuos. H O S P I A cur negas
occlusam thalami pandere januam,
quùm sum difficilis, te facilem probas
Et contra ut facilis, difficilis mihi es ;
exposco ipsa negas : quùm haui peto mî exhibes :
te mitem ut cupio, seuior angue sis :
rides cum lacryma ex fronte fluunt meâ :
faris cum taceo : quùm vigilo quies
te totam occupat : Et frigida es H O S P I A,
me quando urit amor, saucium Et usq, habet.
Cur me sic crucias? desine amasia
nam soli adsto tibi solus ego H O S P I A.
VERE EST IN SI PI ENS DISSIMV-
LANS MALE.

A S P E R I T A S A M I C U L Æ.

Virosus coluber, virosaq, nascitur anguis,
est fetu virosa ursa, leona, lupus,

vipera

FABRICIANI.

vipera sevit, aper sevit, cum tigride sevit
simia, cum sevô seva leone VENUS:
sic seva innumera, & virosa animalia degunt,
omnia quæ superas HOSPITA sevinâ.

AD PULICEM.

Quid pulex ô nane furis? quid amasiola ambis
corpora? quid morsu hæc asperiore quatis?
cuncta peragranti tibi membra, patescit & ipsa
mammula, Acidalijs usq; petita ab agris:
Hæc probè ubi altius, ovas te parte latente recondens,
ut paullum releveret lassula membra quies.
At ubi ab unguiculis satis es perterritus, indè
diffugiens gracili murmure terga subis,
perdere sicq; meam tibi stat sententia amicam,
hæc à se quàm te pellere nulla queat.
Nam quando arboreâ nudat sua membra sub ulmò,
in tensas casses quò fera præda ruas,
à veste in terram resilis, resilisq; repenti
à terrâ in vestem, atq; hinc loca nota petis,
pergis & indomitò miseram cruciare volatu,
undiq; stringendo sanguineò ore notas,
Undè feri undè tuis rostris exilibus ungues?
nanulam habes animam, nanula corpora habes,
tu tamen hauri aliter, quàm si tibi ferreus esset
umbo, illis rostrò membra cruenta facis,

R

at cave

AMORES

*at cave, virginibus Theseô ubi fœdere jungar,
membra dabo canibus dilaceranda tua.*

HOSPITA AD POETAM.

Quis corda æstus habet, quotiès mî irasceris, inquis,
tu nec legitimè nata puella thorô es.
Quid profers evanida, Amor si te uſtulat, exſto
chara, at Apollo tibi quùm favet atra vocor.
Hoc ſcio legitimè ſum nata educatq; ſtratô,
ſordium & obijciet crimina nemo mihi,
caſta ego, caſta tibi durabo in pectore caſtô
nec ruet in ſenſus caca libido meos.

EPITAPHIUM QUOD DE- STINAT AMASIAE amafius.

Hoc reor cumbunt mihi flenda buſtô
vitæ meæ ſolatia,
ergo quel cœptabo genas rigare
ex corde tractô flumine?
Soli enim conceſſa mihi eſt poteſtas
implere lymphis hoc ſolum,
namq; me ſolum coluit favore,
ſpretâ procorum turmulâ,
Quid juvat fletu faciem irrigare,
incassum in amnem ut diffluam?

fletibus

FABRICIANI.

fletibus nostris redimi nec ullô
quit tempore. hæc frustra gemo!
quod tamen nostrô edam in amore signum,
has lacrimas expectoro,
quæ agas vitam, moriar vel ipse,
tû & mihi levis sic terra erit.

ÆMILIO LORINGÆ.

Nescio quid dicam, exaudit vota HOSPIA nulla,
munera dat nulli, munera nulla capit.

AD HOSPIAM.

Scortillum voco, quæ procis amorem
instillare suum parat puella
aurô, vel radiantî onusta gemmâ.
Quin & prostituit virago corpus,
acceptat data munera ut procorum.
Te laudo HOSPIA. Nulla nam capeßis,
nec das munera, quos habes, amicis.
His fies mihi moribus pudica
HOSPIA, ô animæ meæ corona.

AD PORCIUM.

Termina tu Veneris sentis, sapiens tamen audis,
nescio num tû unô hoc tempore conveniat.
Omnis amans amens. Amentia suscitât iram,
irâ autem sapiens percitus esse nequit.

AMORES

VITULÆ MEÆ.

Solus adhuc cogor, sola & tu cogeris esse,
tu mihi tale cies HOSPITA, tale tibi,
at cum felici tibi iunctus Numine, vitæ
complebo tecum stamina lata mea.

DELICIO MEO.

HOSPITA te laudo, cupis immortalis haberi,
quod fieri nostris versibus HOSPITA aues.
immortalis eris, virtutis ubi arduum inibis
tramitem, & illò nos copula stricta jugat.

SUAVIOLO MEO.

Quamvis sint digiti praelustrî Jaspide cincti,
hòc tamen ornatu cultior HOSPITA oras,
Quod verò facies, flavi te ornantq; capilli,
moribus id solis auguro inesse tuis.

HOSPITA POETÆ.

Iure Suos Fortuna Bonis Rebusq; Venustat.

SODALEM SOLOR.

Fabula sum nostræ cruciatus & inquis amica,
enecor & frangor, vexor ego & stimolor,
si queror, inridet, pœnis nec flectitur ullis,
si crucior, multò mi graviora vovet.

Nescio

FABRICIANI.

Nescio quid cœptem, nil quàm sum fabula amice,
Quid facies? fella hanc, fortè ita amicus eris.

PUDOR AMICÆ.

ERubuit nostros cernebat ut HOSPIA gressus,
sic mihi monstravit quònam in amore cluam.

DE HOSPIA.

VERnabam intuitu nupèr ego HOSPIÆ,
quæ ridens retulit: SAT PLACEO TI BI
FABRICI scio, sed num placeas mihi
ignoras. Fateor dixi ego protinùs:
Tu mi sola places, fac placeam tibi,
sic transire meus non poterit favor.

AD ASPIDAM.

ASPIDA queso quid es? dic ASPIDA, dicã, ubi nescis,
lena es, scorti autem ô ASPIDA munus obis,
quùm mihi præscribis tempusq; modumq; domumq;
lena es, quùm monstras qui penetrandus ager.
sed venum quandò exposita es, sis, lena quæ inantè,
scortum; sic duplici fungeris officio.

AD HOSPIAM.

HOSPIA quem quondam tibi sariũ adscripsit amo-
nstra Venus, sarius, dũ maneo ipse, manet, (rem,
hunc

AMORES

*hunc tu conserva, necq₃ extingue HOSPIA amorem,
plus etenim igne urens flamma caloris habet.*

AD EAMDEM.

Q*uid immerentem expectoras,
tuiq₃ amantem nullius
amoris audes tessarâ
clamare dignum? Desine.
Quùm te rogo ut me visites,
promittis, aſt nullam fidem
inesse ſponſionibus
cerno tuis. Cur ſevias
ignoro, blandus quùm tibi
noſtrum favorem largiar?
cur quod potes non das mihi?
tibi opto quod votis queo
apisci, amoris HOSPIA
noſtri unicum decus-jubar.
Promitte tamdèm quod potes
mihi dare, ut vivam benè.*

AD EAMDEM.

Q*uùm cupio ſimulas, quùm vis quoq₃ diſſimulabo,
non vivam niſi amor, diſpeream & niſi amo.*

HOSPIAE OPTUMAM
mentem.

Diſſi-

FABRICIANI.

Dissimulare meum incassum cupio usq; dolorem,
 nam facies monstrat quod tegere ora volunt.
 quum procul à nostrò sis HOSPITA distita ocellò,
 angor, si praesens, mens mea sana foret:
 si mea turgidulas tractaret dextra papillas,
 oscula si caperem, basia siq; darem.
 Obscurà quandò placidè sub nocte recumbo,
 occurrit volùs blanda tui species:
 serena vix sonuit, jucunda cubilia linquo,
 ut Musis vigili corde animòq; litem.
 Obsequor. At revocant sensus tormenta politis
 ingenium à studijs, dum te ut amem cupiunt.
 Heu crudelis amor, neglecti ac caussa laboris,
 raro etenim in vacuò pectore amor resides,
 amula res vitæ es, numquàm nisi morte recedis,
 heu fugito jaculò save Cupido tuò,
 tu mihi lethiferà strinxisti corda sagittà,
 pro proprio ut jamnunc prodar ego indicio.
 Faustus eram quondam, dum Fors & fata sinebant,
 faustus adhuc essem, flammula si sineret,
 si sineret voltum domine captare serenum
 colloquiò. En esset vera medela mihi.
 Sed quid? nunc crucior, laceror, moriorq; premorq;
 me privum curis ulla nec aura dabit,
 HOSPITA sola vales cruciatus tollere cecos,
 tu medicinam etenim, tu dare sola potes.

AMORES

*Hac desiderij summa est : nihil amplius opto :
saltem candidulos HOSPITA pande sinus,
rem paucis cape, quod perimar, frangar, patiarvè,
HOSPITA sola facis, me cole, sanus ero.*

AD MATELLAM.

A Vreolum pro nocte petis, credo, mihi totam
te non dimidiò vellem emere aureolò.

MARTINO GINASPEO Gubinenfi.

A Dsociat sibi quisq, suam MARTINE puellam,
quam colat, imò ipsò corde animaq, magis,
nec mirum quod idem facias, cui namq, dicares
oscula, cui linguam membra & amanda dares.
Multi autem vulgareis ingenti indagine formas,
in socias querunt Fortis habere suæ;
non animus tibi talis inest. tua namq, virago
reverà Venus est altera, quarta Charis.
Vin⁹ nomen? CATHARINA decenter id exprimit.
maçle hâc, & vires exere, victor eris. (Euge

AD HOSPIAM.

T E sine si vivam, vitalia stamina scindam,
te sine dispereo, te sine suave mori est.
Huc gressus tendas, nam corda imbuta favillis
ceu stipula in fumum, ni venis HOSPITA, eunt.
H O.

FABRICIANI.

HOSPITA puniceum qua vincis odore viretum,
 huc tende, & centum me excipe saviolis.
 Huc tende HOSPITA, & hospita eris, labra usq; labelis
 includens, cordi cor, femori adde femur,
 da mento mentum, atq; oculis adjungito ocellos,
 atq; genis roseas HOSPITA nece genas;
 sicq; pedi pes junctus orat, sic colla lacerti
 circabunt, tandem ut lassula membra micent.

MUSCÆ DOLUS.

Musca insidens mense capitur ab HOSPITA,
 at ferro ut unum detinet saltim pedem,
 ecce avolans os illius apertum subit.
 Hec clamat altum, aſt interim penè occupat
 praeordia, sanguineoq; stringit vulnere.
 Ab musca quid dirum paras animalculum!
 vix musca quod sis auguror, penetralia
 nam pectoris tranans cupis cor pungere.
 Si suspicor verè, potiùs censeberis
 cicada fallax illa, quæ jaculis suis
 dieſq; nocteſq; insidiatur omnibus.
 Ab HOSPITA hant muscam necaſti, at musca te
 vibrans dicavit aligero Cupidini.

FUSUS HOSPIÆ A CU-
 PIDINE INCENSUS.

B S

Sub

A M O R E S

Sub luce nebat nostra quondam amicula,
 quum gressibus venit celerrimis Amor
 gnatus Diones, & colum H O S P I Æ auream
 tenens manu, subrisit, inq, illam igneam
 facem repente torsit. Hac quando edita,
 absorbuit pensa illicò linea, & colum;
 aliùm H O S P I A clamitans, utrumq, igne inlitum
 prendit manu. Hoc credo & Diones jussu aquæ
 incenderentur. Terribilem mox perdita
 vocem extulit. Quis nunc fluvium gelidum mihi
 monstrat misella? quis modò auxilium feret?
 Nam flamma fermè transit in præcordia,
 atq, illa degulat. Obvius fortè ego fui,
 dicens, mea H O S P I A quid cruciat te, subtice
vite anchora mee, & paululatim proxumans,
 circare corpus cæpto, flammula undiq,
 se sparsa conglobavit insiliens mihi.
 Sic H O S P I A hæc est tacta flammæ morsibus;
 at perpetuis nunc exagitor ego ignibus;
 & parte si me non aliquâ crucis leves,
 primò die H O S P I A interemptus concido.

JOANNI PAULLIO
 Wismariensi.

Cur auris tinnit? mea cur præcordia saltant,
 virginis ex niveâ ut mente salute beor?

scili.

FABRICIANI.

*scilicet inflammor, flamma hæc mihi suscitatur ignem,
sic fit, aqua in me ignem suscitatur, ignis aquam.*

LUCTA DEARUM.

TRes nostram similitudinè certatim adamantq; coluntq;
Diva puellam, & dotibus clarant suis :
*scilicet ingenij, fortune, corporis. Undè
iàm dives est, formosa, prudens HOSPITA.
Effeclare valet, quod tres valere jugate,
sola, hinc perenni frunde jurè cingitur :
Lis tamen orta. Erycina suam, Pallasq; revincit,
& Juno multis hanc suam esse dicitat.
Artibus ingenuis sibi quod sit culta MINERVA
adcopulat : MONETA divitias sibi :
membra VENUS fecisse inquit, quæq; ore renident,
quæis nostra, si volet, superabit corpora :
en dirimo litem. Me vate Erycina capeffe
voltus, Moneta arcæ, ast animi Pallas bona.*

THOMÆ SPINDLERO
Illyrico.

Non mihi amaro amor, nec amor quit ut error ha-
ast mori & in casto vivere amore placet. (beri,

OCELLO MEO UNI

UNICO.

Decentem capitis tenes staturam,

longi

AMORES

longi & corporis, ac nigros ocellos,
collum aſt candidulum, manus, capillos,
& denteis niveos habes, nec ulla
hactenus ſimilis tibi creata :

Omnia illa tenes ſacro placebat
queis Jovi eximiè expolita Maja.

Ergò ô HOSPITA quòd puellularum
ſis belliffima, corporis probabunt
ornamenta tui. Me ama, vigebo.

AMOR UNDE.

E Merſam ex undis dixerunt Cyprida priſci,
ne dicant noſtri quid precor obſtat idem ?
undiq; pontus habet fluctus, & ubiq; procellas,
& Veneri addictos fervida lymphæ premit.
Sed peior nauta vitâ, vita exſtat amantiſ,
quem ſtimulus penetrat Cypriæ, & urit amor,
hic namq; adſiduo morborum adſpergine preſſus
plorat, at auxilium is, portum ubi tranſit, habet.

M. MARTINO TEUCH-
MANO viro optumo, amico
amiciffimo.

Quid rides TEUCHMANE ferocia ſpicula cernens
vibrare in noſtra tempora frontis apes :

Rideo

FABRICIANI.

Rideo tecum etiam. illâ enim apes in sede morantur,
in quâ perpetuum gaudia nectis AMOR,
spicula format apes, format quoq; spicula Cupido
quæ noceant, aris gaudet uterq; sonâ,
spicula ubi experior, frontis memor esse laboro,
ara ubi sentisco, byrsa flagellat opes.
Nulla tamen foret hinc mihi cura, modd aspera abesses
mater, amasiola crux gemitusq; mea,
HOSPITA nam facilis facie, concinna vigescit
moribus, at custos mater, ut Argus, adest,
Juppiter huc subolem, quæ Majâ Atlantide nata,
mitte, Argi ut privet forfice sede caput.

DE HOSPIÆ PULCRI- tudine.

SVb tauri imagine Juppiter per aquora
travexit EUROPAM ignis astu percitus :
maclusq; cycneis colore candido
dicata LEDÆ tædâ plumis occupat:
deindè DANAEN clausam imbre fallit aures ;
in ANTIOPEN Satyri irruebat cornibus :
AMPHITRUONEM seq; dixit callidè
quandò coière noctium duo tempora :
Quid fiet HOSPIÆ ora si quâ viderit ?
(averte cogitata talia Cypria)
certè in meos nolens. volens ruet tharos.

Hospiæ

AMORES

Haüt taurus, haüt aurum, haüt olor, vel quidlibet
horum esse cupiet, sed speciem aliam exiget.

M. JOANNI HUSW EDE-
LIO Hamburgensi.

QVod nigrò decoratus usq; amictu
incedam obstrepat mihi virago,
HUSW EDELI anime mea corolla,
& flos Ardalidum, Cupidinumq;
exemplum ac genij feracioris,
atq; usq; ingenij vetustioris.
Quid ium, confiteor, nigrante fronte
spectandumne nigrans amictus ornat?
sic reor. Niger estq; carbo ubi ignis
nullus sentit opem, repente candet,
si flammis adoleveris eundem,
quin & purpureo magis rubescet
florum gravior atq; erit vireto.
Quid FANE optime-amate-amande suades,
an arius niveos mihi futuros
veris, si Domine ustulabor igni?

AD HOSPIAM.

QVum procùl a te absum, gaudes meò amore fruisçi,
Annuo, quandò adsum, me procùl esse cupis.
Esse quid hoc dicam? in mediâ quoq; Tantalus undâ
ceu sitit, in mediò Nectare sic sitio,

nec

FABRICIANI.

*Nec mihi opem adferre ullus avel. Nam præpete telò
corda Venus læsit, punxit ita atq; animum.*

*Me curare volens munuscula dædala nupèr
effigiare tibi, ac pòrgere mandat AMOR.*

*pareo, & obryzò purè stellantia mitto,
vana sed exclamas præbita dona tibi.*

*Apparo jam cestum, rides, redolentia spernis
cinnama, si sordent carmina, nullus ero,*

*Magnetem ÆTHIOPUM durò aut ex colle revellam,
fortè ita quùm tibi sit ferrea vena, venis.*

GEORGIO-ALBERTO

Spenlino, de

ANNA LEUCOREA.

C*Vr mihi chara olim rarò speciunda sacellò
queris, & ut causam tì reseram unicè aves.*

*obsequor. Amplexu quùm non potiatur amicò
templa tenens, illum gestit habere domi.*

*Indè etiam exsultat, quònam pellecta, morari
vix horam in sacrâ, cum venit, ade solet.*

JOANNI PAULLIO

MUSARUM ET

meo ocello.

I*Ndomita eripui Venerillæ basia nostra,
pro furtò aſt grandis reddita pœna mihi est.*

Savia

A M O R E S

*savia enim adfigens, ceptavi ludere linguâ,
 interea aſt colaphum infligit amica mihi.
 Obſtupui, aſtutùm &, cui non dederam oscula, malam
 excepi colapho ſavus & ipſe pari:
 virgo animum aſt noſtrum rursùs pacare laborat,
 baſio tùm, primò cui dederam colaphos.
 Baſia ſic colaphos generant, generantur iſdem:
 Bellum & amorem unò dat Venerilla die,
 ſeria miſta jocis effundimus, atq; probamus
 aqua & iniqua ſimul, ſic reparatur A M O R.
 Sunt grata ingrata, ingrata & ſunt grata viciffim,
 baſia ſic luctum & baſia luctus amat.*

A D H O S P I A M.

EXaudi H O S P I A, quæ referre cepto
 verba, ut durior illum amica amicum
 ſpernis, qui te habuit ſuâ in medullâ.
 Dum te cogito funditus trucidor,
 nec quid ceptem habeo: perire cogor
 pensans quas ſpecies tenebam inaniè.
 Nunc formæ illæ abeunt, redit ſeneſcè.
 Sordebant alie, mihi placebas
 ſoli, ſola mea atq; eras Levana.
 Jàm prorsum cinereſco, nec juvâ
 fit nox te ſine, nec dies, cibufvè,
 te exceptâ nihil eſt, eritq; ſuave.

Solus

FABRICIANI.

Solus displiceo tibi misellus,
 nec spectas tui amantis Antiam agram:
 Quid me blandidici juvant amores?
 quid tot carmina scribita, tot lepores,
 & tot mellea verba cum labellis?
 Hæc quod quomdā etiam miser vocarim
 re vitam, atq; mee anchoram salutis.
 Tu fulta asperiore caute fastus
 adsumis, cruciasq; amantis ora:
 Heu nescis misera, heu misella nescis,
 quid tandem ira D E ū M, & furor DIONES
 effrenis valeat, remitte fastum,
 & dignos capito tuo ore mores.
 Sic mi chara manebis usq; & usq;
 dum stellas rutilans fovebit æthra,
 exaudi HOSPITA, quæ relata cernis.

AMOR MELLILEGUS.

Dum pullus Veneris clām mella favosq; legebat,
 furantem nocuā cuspide ledit Apis.
 Ille altum exclamat, tumuit quū vulnere palma,
 saltibus & trepidans pulsat inane solum.
 Post questus matri casum explanavit acerbum,
 vixq; duo ob lacrimas verba referre valet:
 Unde has occipiant tantilla animalcula vires?
 tanta unde exilis rostra capeßit Apis?

C

Cypria

AMORES

*Cypria subridens, sic tu quoq, parvulus, inquit,
certè es apum similis, vulnera ubi alta facis.*

AD HOSPIAM.

T*Vtelas texis, verùm texo HOSPIA versus,
sicq, laboranti Phœbus utriq, favet.
Quod versu effingo, mea acu HOSPIA sedula pingis,
sic tibi Pallas adest, nec mihi Pallas obest.
Sed si mutuiter certabis amare me amantem,
nostro etiam adstabit Cypria amica thoro.*

REMEDIIUM AMORIS.

N*Ec meo adaptabit cordi Podalyrius herbas,
aut per quem Hyppoliti prabita cura cruci:
Nilq, Coronides poterit: nil ipse MACHAON:
nec mea servabit corcula Phillyrides:
Non Hebri unda meos Nilò septemplíce amores
stinguet: non igneis OCEANI abdet aqua:
Sis procùl artificè hinc qui morbida corpora sanas
Phœbigena, ex Veneris me amne ciers nequis.
Hùc EPHTRE, DRYMO, CYDIPPE,
ARETHUSA, GRYOPIS,
XANTHIA, CYMODOCE, LY-
SIS & OPIS cant,
nostra atq, exorent Domine ora, incursim ita apiscar
vitam, hanc præter enim nulla relicta via est.*

AD

FABRICIANI.

AD GODEFRIDUM
FUCHSIUM Torgensem
jocus.

ME leporem lepus ipse vocas, àh desine, prodam
nū cupis ut leporis quod penetrare teves.
Sed cessare tibi fixa est sententia nulla;
nam lepus insonti nomina das leporis,
heu quàm te leporem monstrasti, ut virginis ora
circabas. Leporis nomine solus ovas.
Maeste hōc, & fontem leporis dignator honore,
voce salutabis sic leporem ipse lepus.

AD HOSPIAM.

HOSPIA mellitam dabitur si haurire loquellam,
cernere teque oculis, teque manu tagere.
Divorum Ambrosiam sacro cum Nectare temnam,
sola etenim servas me HOSPIA, sola necas.

PLANCTUS POETÆ.

Nescio num lacrumis flammam extinguere possim,
nescio num OCEANI sufficiant mihi aquae?
iam graviter namque uror, ut undè mihi inchoo gressus
ignorem, sic iam saucia corda gero,

AMORES

*Et nisi me invises, vitalia tempora perdo,
sospite te sospes HOSPITA sum, ac maneo.*

AMASIÆ GAUDIUM.

HOSPITA quum sentit quod nostrò in carmine degat,
exclamat, cedit cuncta puella mihi,
utitur Oenotriò hæc laudum præcone, sed illa
Gallò, Germanus me in sua metra vocat.
Dic mihi num STROZI me COELIA clarior extet,
non reor, ast nobis gloria major erit.

PHILIPPO SICHARDO
Plancosylvano.

Compta mihi numquam, nec rustica virgo PHILIP-
nubet, nam fatua est prima, secunda pigra, (PE
nec ducam annosam, nec cuius jugera oberrat
mylvus, et auratas arca flagellat opes.
hæc etenim faciem pingit, tingitve, linivitve,
illius ut iussit posteriora crepant.
talis mecum arctò constringet fœdera nexu,
quæ formâ et vitâ conveniente valet.

LUX ET CRUX.

Quæ me letificet, fata effecere puellam,
quæ pariat curas HOSPITA sola data est.

AD

FABRICIANI.

AD HOSPIAM.

Quandò tuas cerno, spem capto, adamanda, papillas,
HOSPIA, quod tandem nuda videnda sies,
spem capto, spes sperando hac mihi languida crux fit,
sic lentè ad fumos HOSPIA amicum adigis.
Soli etenim planctus nostrum lenire dolorem
nolunt, ni penitus me quoq; amare velis.

DULCACIDUM.

Dum fessa excipio sopore membra,
te solam quasi adesse cerno soli,
hem quàm millia basiationum,
& quàm mille suaviationes
captabam, nihil ut mihi abnegabas.
At inania gaudia hac fuisse
demùm sentio, nec miser potissimum
dissolvi ex acidò HOSPIA hòc odore.

Nam post dulcia subsecutum acetum est,
me cerno ut vacuò jacere stratò.
Sic verè quasi adesse te putavi.

HOSPIÆ SALUTEM.

Illum ego posco mihi concedas HOSPIA ocellum,
qui primam cordis duritiem posuit,

C 3

hunc

AMORES

*bunc si habeo adutū efficiet scio, protinūs alter
in me se ut sinuet, verō & amore beer.*

ANNÆ GENENSI.

Q*uamprimū surgis speculō specularier instas,
quis nitor in vultu, quis color ore, & amor.
Dūm sic indulges formæ, ecce quid auguro de te?
vendere scortillum rancida membra parat.*

AD HOSPIAM.

D*ignus quem lacerent rapidissima guttura corvi,
qui studuit nostros dissociare animos.
Belga scio, aut Danus fuit hic, sed quisquis is extat,
dignus quem corvi guttura dilanient.*

DE SE IPSO & AMICA.

D*um vivo vivet, vixi dūm vixit amica,
conjugij ut tamdē sic benē constet amor.*

M. JOANNI VDRIANO
respondeo.

Q*uæ sit HOSPIA quæris UDRIANE
quam Musæ variō canore honorant?
Dicam. Phæbigenæ, ne amor vacillet
amicūm, indigetant eas opacō,*

casco

FABRICIANI.

casco aut nomine. Sic sibi MELISSUS
junxit ÆMILIAM, metris RHODANTHEN
expressit. Mihi quis meam negaret
efficio redimere verbo amicam?
Veram aut nosse cupis. Scio. Ajo nullam.
Namque fortean hanc tibi adjugares,
si scires locum, ubi superstitaret.

Sed, si Fata volent, mea HOSPIA inter
nostras Varniadesaget triumphum.
Fam, ni fallor, habes, quod expetebas.

JOCATUR HOSPIA.

FLammam alo, careoque ijs
quando volo, sic auguror,
satis cruciabitur meus,
quem verè amicum diligam.

AD HOSPIAM.

Vires deficiunt, quietem apisci
nec queo HOSPIA. Dic precor quid obstat?
scio. Dùm tuâ abesse cogor æde,
me cura jugulant, cor ac venenant,
agrotat stomachus, latrantem amica
pascas, sic stomacho dabis medelam,
et cordi medicam dabis maniclam.

AMORES

GLORIATUR POETA.

HOSPITA cui carmen fuerit, non credo Poëtam
vixisse. Ergò meò carmine primulùm ovas.
Cognita vivebas nulli HOSPITA inantè, sed omni
nunc per me es nota, & noscere quisquis avel.
Dania miratur te cum Germanidos oris,
aſt qualis nescit patria terra ſcio.

AD HOSPIAM.

Quandò finis erit queris quod te colam amica ?
quùm pauſam vite fecero, finis erit.

COR HOSPIÆ.

HOSPIÆ ego nuper triftis præcordia cernens
obambulare, hæc protinùs
capto, me & ut foveant gremiò ore gemente petiſſo,
illud recuſant illicò.
Quid tamdèm ? reſte hæc volui vincere, ſed ajunt,
an cor tenens corpus tenet ?
corruo ego exanimis. Surgo, ſolvoq; jugata,
hæc me relinquunt cernuum.

AD HOSPIAM.

HOSPITA jër mihi opẽ, gemitus quos, corrige, cernis,
nĩ cupis ut terram nigra favilla petam,
præ

FABRICIANI.

præ te vilescit pulchrâ cum Cypride Pallas,
à te mi soli palma venit medica.

HOSPI A fer mihi opem, auxiliatricè adde maniclam,
sic vacuus cunctis exsto Cupidinibus.

Tu mihi sola crucem adnectis, tu sola medelam,
tu salvare potes, tu cruciari potes.

DOLUS CUPIDINIS.

Hibernò glacialis aura ventò
spirabat, bijugisq; Cynthia albis
vegetabatur, ubi meum premebam
cubile, ut mihi fessa membra somnò
levarem. En subito gemens puellus
accurrit. Sibi quid velit, repente
quæro. Cogor, ait, gelu perire,
tanti quàm quærant meum dolores
corpus, frigidulò undiquaq; septum
flatu. Tum miseratus, hunc misellum
admissi in thalamum, benignò & igne
fovi. At pulcror is statim explicavit
alas, arcum etiam mihi & sagittas
ostendit. Subitò ista cur (rogavi)
fers tecum? Rogitas? crepundiorum
locò dant pharetras, ait, puellis.
Somnus me interea opprimit. Dolosè
tuum pectus jaculò ferit meum ille,

C 5

fugitq;

A M O R E S

*fugitq;. En varias mihi medelas
amici adplicuere, at impotentis;
post tandem H O S P I A mi reperta sola est,
que faustè medicum addidit juvamen.*

A D H O S P I A M.

Versuum ut exhibeam prelo vis H O S P I A librum;
pareo, pro librò si mihi labra dabis.

A D E A M D E M.

HO S P I A *amas quò me tu, amor hic praeordia
H O S P I A nì verè me colis, ibit amor. (stringit,*

B O V I L L O S A L.

Questio mota hodiè est, quid agas uxore B O V I L L E,
respondes, somni gaudia cum illà habeo.

*Haut puto dormitu effectari savia, quae sunt
suavia, Chaonijsq; emula turturibus.
Longè aliud nox haec cupit, ut quandoq; nepoti
possitis signum esse inclutae amiciciae;
præsta te ergò virum uxori; sic gaudia carpet,
gaudia quæ rigida haut Ania dissoluet.*

A D H O S P I A M.

IN me dùm rutilos directè immittis ocellos,
luminibus præbes dulcia pabla meis.

Intui-

FABRICIANI.

*Intuitu pascor, simitū perimorvè, sarisse
namq; oculi vires clām ferientis habent.*

AD CINNAM.

D*Vm lacerare genus paritas muliebre, quid obstat
quod spernens hominis nomina beluæ ames?
Undè tuos duxisti ortus CINNA? ex sue. Porcus
pactō etenim hōc grunnit. Desine Porcigena,
non hominū osor homo, ast sentina & stercus homulūm,
queis si immersus eris, sibilō ovante canes.*

HOSPIÆ CORPUSCULO
meo.

M*irantur simitū stupore multō,
quodd solus teneam tuos amores
HOSPIA, ô anima corolla nostræ.
At scio mihi quūm tuum offerebas
cor, ad te pariter meum volabat.*

MARTINO FABRICIO
Winshemio.

N*on vanis MARTINE strophis tibi tempora cingam,
necq; indam auriculis murmur inane tuis,
quodd mea porcinā crepitantia viscera coxâ
pavisti, patrijs usq; petitâ ab agris,*

obstat

AMORES

obstat enim Cytheraea, obstant tela aspera Amoris,
obstant virgineò membra locanda sinu.
Verè hæc quis faciunt Jurisconsultus ut exstet,
ceu pingi calamò deficiente solet. Jæus.
Vah quàm libantur sapidissima basia! quid si
jungere & his vellem cætera? sed taceo.

AD HOSPIAM.

UT placeant quorum sacrarunt pectori amorem
turba puellarum, facie cerussa superbit,
tingitur aut aliò volutùs, oculusq; colore.
Hæc verule informes; hæc stulta caterva puellum,
sionè procos capitis; vanò ac deluditis ausu?
Non mea idem HOSPIA agis, nã frontis adorea tanta,
ut nullò indigeat pingive linive colore.

MARTINO RUBACO Coslinensi Pomerano.

MARTINE Astræ non infima adorea Diva,
& Athenæe Pallados unice amor,
hèmi mihi, quis penitus nostri penetralia cordis
concutit, atq; aureis ledit, easq; gravat,
flamine ut afflatus, Sortisq; atroce volatu,
cogor ego à membris ire & abire meis.
Quid queso gravius potis est contingere homullis?
quid magè cordolium dividiàmq; ciet?

Ire

FABRICIANI.

Ire tamen certum est mihi, & ire tibi usq; paratum,
corda tuò hei linguis pendula ab arbitrio,
nec te suavis amor Venerum remoratur eunte:m,
lymphæq; nec retinet ANNULÆ ab ore fluens,
ah MARTINE morare Rubace, Rubace, morare,
ah, ah, ah, ah, ah nece Rubace moras.
Sic clamant Veneres, cælum atq; ulularibus implent,
quòd sis Hercules credo Rubace lapis.
At cassum. Omnino nam stat sententia fixa,
ut repetas patrijs mœnia structa v. dñ:
vade ergò incolumis, Christo duce & auspice Christo,
FABRICIIq; memor seculum in omne mane.

DE HOSPITA ET Cupidine.

SOLE sub ardenti mihi amasiola incluta quondam
quesivit umbram frigidam,
nec procùl hinc aberant viola, quas carpere tentans,
exit Cupido protinus.
exit. At esse suam ratus est sine fraude parentem,
nec novit hunc mea HOSPITA,
que læta Aligerum gratis amplectitur ulnis,
caputq; mulcens suaviter
non putat igniferum esse DEUM, gnatumvè Diones.
CUPIDO se captum videns,

lusit

AMORES

ludit in gremio, atq; acutum infigit acutum
cordi jaculum mea H O S P I Æ.

Incipit hæc alium clamare. Heu proditor (ajens)
tuis necasti me dolis :

hæc mando ex agro sceleratos verte volatus,
nè claudicare gestias ?

incursim hic coepit risus, subitisq; recedit
cinctus pharetris gressibus.

Si latet in violis, petit & dumeta Cupido,
quis tandem erit tutus locus ?

SUAVI MEO SAVIO.

Postquam nil aliud misello amanti
dedisti hætenus H O S P I A, an recusas
nunc pactum dare savium ? labellis
quid sponsum indere denegas leporem
mixtum basiolo ? Quid oro cessas ?
an quod verba dare integrum tibi esse
reris lege vetante nullâ amico ?
non credo. At nimis hoc tibi videtur.
Ergo suaviolô H O S P I A M beabo,
concedas, rogo, mi, Deas per omneis.

AD VENEREM ET CHARITES.

Quid

FABRICIANI.

Quid Gratia heic molimini?
ex floridis conteximus
concinna fertula herbulis.

At tu Dione quid facis?
Quaris? juvat me neßere
rosaceas corollulas.

Cui destinabitis, VENUS,
vos & sacra GRATIÆ,
quas texitis coronulas?
Tuae HOSPIÆ vite anchora,
tuo HOSPIÆ solatio.

Quid queso VITULÆ meæ,
LUBENTIÆq; mittitis?
illa unice te deperit,
hoc munus ergo mittimus,
ut rursùm eam bees tui
amoris aestu vividô.

EXPOSTULATIO POE-
TAE CUM AMICA.

Dùm curæ vigiles meum perurunt
cor, nec in ihorulô mihi quietem
ministrat puer, excitator ignis,
& quæ navisfragô creata pontô
sevis pectora concutit procellis

cruenso

AMORES

cruento Venus adjudata Marti.

Tu dormis residens AMICA lecto,
nec, quod me matie, pudet, senili,
Et rugis mihi contrahente frontem
contundas, animo efferò tumescens.

At tandem Nemesis rogata circum
se se fundet, ita Et subibis illam
quam digna ut toleres petulca pœnam,
Et tardam stimulis suis Senectam
urget, veniet coacta, cana
ac tremens. Nihil ipse tunc movebor.

Ætatis tibi cura florulenta,
Et formâ nimum nitente gaudes,
fidis fluminibus, patrisq, numis,
prodis stultitiæ Et tunc hoc theatrum.

Disperdet Deus ista, AMICA, si non
tu fletu redamare mota nostrò
me velis. Cruciant enim superbos
Dij, urgentq, tenacibus capistris.

JOANNI PAULLIO
Wismariensi, de
URSULA PLEISSANA.

U Ndè suâ adsciscat quæris FANE URSULA nomē?
Id reseram, dextrè si reserare queo.

Cen

FABRICIANI.

Cum micat ad BOREAM stellis fulgentibus *VRSA*;
 sic micat ante alias *VR SVL A* Elistriades,
 fallor an? ergo mare *VRSA* suo ut prudentior exstat,
VR SVL A erit, conjunx cui sociata manet.
 Utrumq; esse negas. Postremum ideò auguro, forsàn
 in tribus his tamdè, quod tibi consonum, adest.
VR SVL A ab urendo, fulgore suo ustulat omneis,
VR SVL A lux juvenū est, *VR SVL A* crux juvenū.

M. HENRICO WARENIO
 ἀδελφωτάτῳ μεο ἀδελφῳ.

Cum serie juvenum mistas volitare puellas
 hausimus hesternò vespere uterq; oculis.
 Ecce novò aucupio heic sibi quis sociavit amice
 Oscula ad alternos sueta resucta animos.
 Atq; heu vix summis libârat savia labris,
 cursim emti ut rursus portio amoris abit.
 Disco ergo, nequeant vendi quod saccarò amores;
 Verus enim est saltim, si quis inemtus, erit.

M. ALBERTO WICHGREVIO.

Aspèctans Lybo nobis quos fecit Amores,
 attutum hos omni cerno carere sale.
 Annè nova est potè quis peregrina poemata tudens
 (Si modo Rubeo credimus) ausa dare?

D

Sane

AMORES

*Sanè id quod concitat Phœbeæ nescius artis,
VVICHGREVI ut tergant auguro digna nates.*

IANO BURMEISTERO
Lunæburg.

Burmeistere mihi quotiens mea concitat ignes
Hospia, suaviloquò tale dat ore Venus:
O mi oculo, ô mi anime, ô subluſtris gemmula vitæ,
dum vivo FABRICI, vitam etiam ipſus agis.
Protenus exſurgens mitto has rurſum ore loquellas:
Phæbi ubi me orſa regunt eſt procul omnis amor.
Haurit at hæc Veneris Pullus. Transverberor arcu,
et liſtò Phæbi dogmate Cypriam amo.

IOANNI FABRICIO
Rostochienſi.

Titillatæ olim corclum exſultabat ELISSÆ,
ſenſit pruritûs atq; ita luxuriem;
Nunc fellata gemens uterum exſecratur, & omneia
Diti obſerre parat triſtis amaſioloſ.
Hæ dementi animò quid cœptaſti antea ELISSA,
fata ut jam ſubigant triſtia tripudium?
Imbrica tempeſtis ſic & lata omina rumpit:
Non diu enim Veneris rancida furta latent.

Ad

FABRICIANI.
AD AMICUM DE ANCILLIS
LEUCORREIS.

Majorem annē sibi Virgo coācervet honorem,
an SERVā anquires scire? Ita ego esse reor.
Publica si res sit multorum incurrit ocellos,
quīs ubi ea adridet, omnibus expetitur:
Magnō atq; actutum libratur momine, inantē
quod vix hili etiam pondere nobile erat.
Sic est, Rem privam faciunt sit publica SERVÆ
Leucoridos. Talī satnē c.uant opere
delica, amicorum gemma incluta. Delico idem ipse:
Majorī servæ strenuitate valent,
tale ineant quia iter, quod patritiæ ire tremiscunt
pruritus coeptant quando levare famem.
Maſſæ animō hōc SERVÆ, laudum magmenta feretis
Scilicet, an fallar nescio, VIRGO FUIT.

PLANCTUS POETÆ.

Sym latus fateor fatali cuspide Amoris,
Et tūm plus crucior, quūm magis excutio,
necq; venenatō, magē corda obnoxia haberem,
telō Arabum quamvis hæc mihi quassa forent.
Nil Cretense juvat Dictamnum excerpere agellō,
vellere quō cervus ferrea spicula solet;

AMORES

*hæc enim Achillæâ quasi vulnera cuspide facta
sanare eximie, qui dedit illa, potest.*

HOSPIÆ LACRUMÆ.

N*uper ut incesso nostræ inconstantiam amica,
incursum illius fletibus ora madent.
Quod penitus speciens lacrumarum & profluit imber,
qui tandem cessans obrigit glacie:
obstupui. actutum glacies mutata favilla,
quæ magis accendor, quam Vesuvius apex.
Quid captabo igitur, lacrumæ, quas fundo, gelascunt,
sicq; favilla gelu, fervidus ignis aqua.*

ANTONIO BURMEISTERO Lunæburgensi.

C*ujus subsidys servor mihi plurima spondet,
& vult ut vivam lumina vitæ ut habet,
nescio, si crucior Veneris stimulatus ab arcu,
solus corda miser saucia amore gero,
sicq; ardesco iterum, exodium nec sentio flamæ,
atq; unde existat vix scio primulum amor.
Si cruciare meum gaudes Erycina cerebrum,
sic tela in nostræ corcula amasie eant,*

voti

FABRICIANI.

*voti ubi compos ero, adficiet par vulnus utrumq.
& lucrum lucrum, damnaq. damna dabunt.*

AD ACTÆONA.

N*Udam Gargaphiæ Dianam in arvō
vidisti, & canibus repente factus
Actæon cibus es. quid ingemisco?
me fatum illud habet, dolore pressor,
qui meis penitus jacet medullis,
dum nostræ HOSPITIÆ in arva tendo gressus,
hanc specto lavere ab tenella membra
undâ frigidulâ. quid ingemisco?
me fatum illud habet, dolore justō
premor, qui penitus vorat medullas.
Ast me faustior es, semel necatus
Actæon canibus. sed heus diebus
singulis decies necor, quid inde?
nil quam dividiā capeſso, & ignem,
quō pullus Veneris mea urit ossa.*

FATUUM RESPONSUM.

S*implex puella reddidit virum semel
amplexum haventem compotem voti sui:
illō sed intumescere ut ventrem videt,*

D 3

celare

AMORES

celare quod tegebat haut potuit onus.
Quæsivit ergo sollicitè causam parens
obtemperasset cur malignis suasis?
hæc protenus tali ore sensa animi explicat:
Non credidi repente posse oriri onus
tantum, ex pusilli corporis tactu unicò,
quod fingere vix sculptor valeret totius
anni spaciò. Sic stulta naturam stilo
cælantium putavit esse consonam.

POETÆ SACRIFICIUM.

Narcissum Cereri, Silvano sacro Cupressum,
Iuniperum Phæbo, murtum Erycina tibi.
Alipedi vitulum, vaccam mactabo Minervæ,
Titani gallam, mitto Laetæ aquilam.
Sic victum accipiens rigidum sum frigore tutus,
ut Phæbi & Veneris gaudia honorus agam.
MERCURIUS genium, genio auxiliumq; Minervæ,
Sol vitam, & vitæ dona Laeta dabit.

DAVIDI PANTHALEONI
Labacensi, fratri meo principi.

Stat patrios repedare in agros sententia firma,
pendenteisq; meò linquere ab arbitriò,

me

FABRICIANI.

me namq̃ HOSTIÆ agunt ignes, qui corda venenant,
atq̃ illa effectant instabili esse locô,
ergò quid incœptem, mibi quàm sit abire paratum,
cernam ut amasiolæ an suetô in amore micem,
Vivite Leucorides, Veneres vernateq̃ Elistri,
forteàn haüt iterùm conspiciendus ero,
culta Catena vale, vale Anna, vale Vrsula, Elisa,
vive Maria, vige Martha, Beata vire.
Vos quoq̃ Coricidum carissima peſtora Amici
non finite externô ut sentiam in orbe male,
Bartschi, Hufvedeli, Vorsti, Dayere, Rubace,
Bromniti, Burmeister, & Isolde, Stati,
vos Spindlere, inquam, Spenlin', Balduine, Fabrici,
Tuchere, & præsens quos dare charta nequit.
Vivite, mnemosynon servantes entheum amoris,
quòd vos adjunxi charteo AMORIS agro.
Sic mibi non grave erit, gelidô pænè axe moriri;
Sic innox lætus Ditis opaca petam.

IOANNI SCHARFFIO
 Uratislaviensi,

SCHARFFI Heliconiadũ salve primarie mysta,
 & me, ceu cœptum, flore animato tuô.
 Sic gratus gratô ore iterùm dignabor amore
 te **SCHARFFI**, ut nostrô carmine perpes oves.

AMORES

*Nam meus es, donèc stamen confecero vitæ;
sim tuus, ut vivus rexerit ossa calor.
Adfinis vocitor: verè vocitābere talis,
in mea quando soror sponsa capistra ruet.
Este mihi auxilio præbete iuvamina Musæ,
sum vester, castos effigiate thoros.*

AD ALEXANDRUM SONNLEUTERUM.

Virginem ut exornet versu, quam fata iugarunt
SONNLEUTERE tibi, Musula nostra, ro-
Exsequerer tua vota lubens, nī viribus impar (gas.
mī sacratum esset nomen in arce Gnidi.
Vix siquidem esse homini puto possibile illa referre
dignè, quæ Divūm stant generata satu.
Parce ergò, Catharam si non mea metra venustant,
parce, Homo enim Divæ laudi inbiare nequit.

AD HOSPIAM.

Omnia lætantur, quū oritur phæbeia lampas,
vitulat & fetus veris in orbe tepor:
omnia tristantur, Phæbum quū tegmina opacant
Tethidos, atq̃ salum dura tegit glacies.

Sic

FABRICIANI.

Sic & ego exsulto, ut tua contuor *HOSPIA* membra,
sola etenim medicam mi potes addere opem:
sic & ego innumerâ curarum immergine pressus
tristior, ut à nostris vis remeare oculis.
Quando, *Amat* *husiada* tamdem exornabor amore,
quò *Puer* illius te in mea strata trahat.
hà numquã, hì numquã infelici etenim oscine natus
angor dividiã perpes & invidiã.
HOSPIA quis nostros dextrè lenire dolores,
HOSPIA curarum quis relevare situm.
Quid cessas? properanter adest, sibi cuspidem acutans
Morta, meo ut cordi infigere jacta paret.
Adffer opem, fer opẽ *HOSPIA*, adorea frontis amana,
nec tibi sit lucro, quod mihi damna duet.
Sic sacrabo iterum sarti penetrabile tì amoris,
Eumenidum & laticeis te comitante petam.

Pro valitudine *HOSPIAE*.

Hic ferte *Ardalides*, *Cupidinesq;*
& diæ *Veneres*, *Facetiæq;*
gressus; hæc subito capeffite arva;
nam mea *HOSPIA* suavior liquore
mellis, charior omnibusq; nervis,
morborum cruciatibus tenetur.
Quid prodest facie micans rubedo?

D S

quid

AMORES

*quid splendor generis vetustioris ?
quid mores animi venustiores ?
Nam nihil creperò videmus orbe
jàm, quod perpetuò virore crescat.
Adeste Ardalides, Cupidinesq̃,
adesto Hippocratis phalanx, adesto
Galene, ò medicæ corolla turmæ,
huc adcurrite: Si quid est medelæ
sub Sole, en emite, & statim admovete,
quò vostram per opem illa convalescat.*

IOHANNI TUCHERO
Berolinensi.

*Sunt tria, que mentem cruciabilitate venenant,
sunt tria quæ exhilarant, HOSPIA, IACCHVS, A-
ergò aut perpetuâ curarũ adspergine tangar, (MOR.
tempore vel nullò tristia fata gemam.*

AD UDALRICUM CHY-
TRÆUM popularem meum
hant popularem.

*CVR Chytræ meò quænam stet carmine vivax
quæris puella, En auguror*

forte an

FABRICIANI.

forte àn infliges sapidissima ei oscula. sed heus tu
vix orbe totò hanc repperis:

HOSPIAE enim prosper mihi dummodò fauerit aether,
mutabitur nomen scio.

Ceu Lanterbach I mutata est SVAVIA, Posth

BLANDINA: sic mutabitur

HOSPIA, quò verè CHATHARINA mihi hospita fiat,
aut ANNA, vel quoq; MARGARIS.

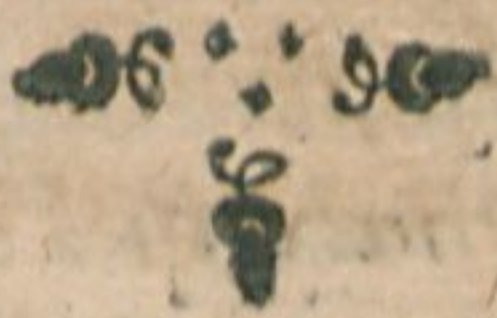
AD EUMDEM.

I Gnoscas mihi, quod locò libelli
mei posteriore sis locatus,

CHYTRÆE Ardalidum venusta gemma,
nominis patrij & decus peremne.

Namq; imis animi mei latebris
fixus, pectoris usq; ovas medullis.

Sic reor potius, libelli habere
situm posteriore parte, primum
corde. Innubî igitur capeffe voltu,
quod dono, Aënidum jubar Chytræe.

IACO

HONORES

IACOBI FABRICI P. C.

honorum liber

Primus.

SEV

LUSUM IUVENILIUM

foetura altera.

CHRISTO FONTI SALV.

TIS NOSTRAE.

Re ego dum cogor tenebrose noctis in horis,
me Christe clemens protege,
ne mihi latronum lanient fera spicula vitam,
fiam aut lupis obnoxius.

DIVO RUDOLPHO II.
Romanorum Imperat. P. P. Hungar.
& Bohemiae Regi &c.

Inter quod strepitus belli, Invictissime Caesar,
Musarum & Charitum dogmata tersa probes,
delicat hora omnis, Phæbo quâ deditum alumnum
efficis, ut summô lauri in honore micet.

Gaude

FABRICIANI.

Gaude ergo eternum Germania, vindice tali
jam cum Bellona barbara corda ruunt.

Generosiss. TYCHONI BRAHE
ingredienti Vitæ-bergam.

SI nunc Oeagride mea tempora cincta vireto,
cicnæum dulci concinerem ore melos,
in tua se incursim quando insinuare frequentat
corda, Tycho, Eurynomes nobile delictum,
dum Vitæ-berga, comto stipatus acervo
cultorum Vranies, tecta subire paras,
en large saliant septena volumina olympi,
insuetâ bellum carmen & aure tonant,
usq; magè atq; magè attentant se inflectere, orantèr
aptari optantes lumina plura sibi,
quæ claram spargant terrestria lampada in arva,
omnibus ut pateant dia tua ora viris:
Ampliter indigetant Populæ te examina cuncta,
humani generis suaviolumq; Deum:
Turba sonat juvenum: Lucem hanc pulcerrimus
ornet
unio, sitq; ævum thure meròq; sacra,
quâ primùm ex celsò veniens Amathusidos axe
visus es in terræ sede locare pedem,
O me-

AMORES

& meritò. Nam quod pulcrum ac laudabile ahenis
 servârat clausum clavibus arca Iovis,
 omne tuum intravit purgatum acidissimò acetò
 pectus, & effictum doctè adamante manu.
 Non etenim solùm rigidas infringere leges
 Parcarum nosti, millia mille hominum
 unguibus ereptans Mortæ (stat Dania testis)
 ingravidâq; iubens ire Charonta rate;
 verùm etiam terræ immensos trutinando recessus,
 nomina lativjs Oceani addis aquis,
 & supra ornatum stellanti sydere olympum
 scandis olorinò remigiò Vranies,
 quæ te solemni mactavit adoreâ, ut esses
 clarus in ortivis Hesperijsq; plagis.
 Ergò ô Aoni phœnix rarissime cætus,
 & perpes patrij laus, columenq; soli,
 salve, atq; exactis curarum è corde tenebris,
 me dona rursùm pacis amore tuæ.
 Atq; ut nonnumquàm puerilè carmine Divi
 gaudent, æthra illis quamquàm epicò axe sonet;
 Sic mea quæ cecini cordata melismata lenis
 suscipe, nana quidem, at non pietate carent:
 I felix, Boreæ careant ac flamine cæli,
 tædiaq; adreptum nulla morentur iter:
 Vnicè id exopto, succedant omnia votis:
 Orbis amor mancas, orbis honor vireas!

NICO.

FARICIANI.
NICOLAOREUSNERO
I.C. clariss. P. L. Comiti
Pal, Cæs. &c.

HA quô nunc Bavius Maronem honore
cæptabo decorare? quid vicissim
pro donis referam mihi dicatis,
Reusnere ô Themidos corusca gemma,
vates, atq; sacri comes Palati.
Non Mydæ aurea cernere est fluenta,
cujus nec valuit rapacitatem
vel Lydi satiare gaza Cræsi,
nec mihi Antiæ opes acervat arca:
Quid ergo incipiam, dùm Apollinarî
nostrum verticem agis corollâ honorum,
Poëtæ attribuens mihi sonora
nomina. En Charitum venusta triga
adplaudit tibi, & Aonus Cupido
nectit metra tuis dicanda cæptis.
An metrô efficitur, cupit quod alter
argentô, aut radiantî onustus aurô?
Sic metrô efficitur, capit nec alter
argentô, aut radiantî onustus aurô.
Quos ergo incipiam sonos sonare,
quis Reusnere tuo adjugem decori

deco-

HONORES

decorem Hesperidum petitem agellō.

*Non me Demophoontis ustulabit
aura: nec malegrata mens subibit,
ast gratō ore colam tuos recessus,
meaq̃ adsiduò tonabo voce:*

*Reulnere Ardalidum jubar, Themistos
gemma, atq̃ usq̃ sacri comes palati,
verna, vive, vige, vire, valeq̃.*

*Sic tandem Bavius Maronem honore
cæptabit decorare, & æstu amoris
vividō. Tibi quod si ita & placebo,
certè sat mihi & usq̃ & usq̃ plaudam,
moraborq̃ nihil malos susurros
natorum oscine nigricanti, & omnem
ridebo quoq̃ criminationum
scævam congeriem. Tibi placebo
si soli, sat erit mihi, & triu. fo.*

M. ANTONIO MOCERO

*U. L. P. P. in Erfordianâ
Academia.*

M*ocere ô Venerum, Cupidinumq̃
quis ævi imminuit Senectâ canens,
jubar, Coryciæ belluq̃ lymfæ*

ebrie,

FABRICIANI.

Ebric, Eurynomes comesq, triga.

Quid quaso Bavium Maro favent,
cujus nec faciem exputasti inantè,
nec spèxti, redimire amore coeptas,
Mocere ô latia corusca gemma,
simulq, Argalica decus loquella?
Quid ignota faventia aurâ honoras
corda? verum amor hem quid aestuosus
non ausu? Meus es, meus manebis,
fac rursum maneam tuus Mocere.

Subsultare meum cor usq, fibris
tentabat mihi primulâ horâ, amicè
ut vultu potior tuò Mocere,
saltabant Dryades, Cupidinesq,
saltabant nemorum accolæ Napææ,
Lutheri ut castâ, thymòq, digna
prò casa ingredimur sacros recessus.

Sic jam dispereunt stetere quæ antè,
Nil firmum, inviolabile, aut perenne:
Lutheri casa pullulascit oro,
eternum & vigeant Lutheri amici.

Hæc visâ speciunda das theatra
librorum innumerum referta gemmis,
de quib, si inciperem tibi profari
verbulum, exodijs labor careret.

Gratias tibi ago ergo, Amice, gratas,

E

HONORES

ob terræ patria facem Chytræum,
quod hoc me redimiveris favore;
innubis capito & tibi vicissim
quæ cernis data metra frontis æstu
Mocere, Aonij belluo fluenti.

JUSTO LIPSIO NATU- RÆ MIRACULO.

L Ipsi medulla purioris Gratia,
Fili Deorum, cor Suada, Phæbi amor,
dum contuor tuos ocellos protenus
stupefco, sanguis & linquit præcordia.

Humanam enim tibi hæc inesse conspicio
frontem. Deus certe es. Læta ipse ingemit,
Moneta flet sacro in Cithæronis jugo,
quod priva cunctis arca sit Fratris bonis.
Nam plura habet tibi indere, at Fatum negat,
Lipsi, medulla Charitum, honor Divum omnium.

DAVIDI CHYTRÆO
Theologorum & Historico-
rum lucifero.

E N Chytræe mea salus Camæns
enixum juvenantium laborum.

Ianu-

FABRICIANI.

Innab? accipe voltu, & ore amico,
 si quâ luxurio insolentiore
 metrô, ignosce. Idem enim dedere inanti
 Vatum lumina Strozij, dedere
 quin & multi alij. Politiores,
 majori ingenio feraciores,
 majori ac genio venustiores
 brevi tempore buccinabo versus,
 ô Chytræ meæ salus Camœna.

NICOLAO REUSNERO

Jcto, Oratori & Poetæ, sacri
 Palatij Comiti &c.

ACROSTICHIS decussatim
 ac columnatim N. REUSNE-
 RI nomen referens.

Non vanis tibi Nostra strophis Reusne Re loquētū R
 Iubila Iucundi Incepta ominis ore Et honor E
 Corycides, Cūm Condecorare t Vum Vigidō aus V
 Occæptant iter (Ofax splēdē Sque orbi S ocellu S
 Lativij) dūm L æti EN vo L tus lumi NE amæ NE
 Ad Sale Reme As sacratum Agrū, o R e fatentū R
 Virtut V m choro V nanimī, Sol Lunaq V e nict V
 Sollemnī cuncti S quod laude ornandū Ses hori S.

HONORES

Distichon $\kappa\tau\iota$ τὰ ἡράματα παλινδρομοῦ
ut illud : Signa te signa &c.

Aura subi. Cultis oro sis lucibus aura.
O votis da te. Res seret adsit ovo.
Aliud in Musarum laudem.
Si benè te Musis sanas, si, sume, tenebis,
mitis ero, ore geras, à rezero ore sitim.

NICOLAO WILBRANDO
Jcto & Philosopho eximio.

Astræ & Sophies decus perenne
VVilbrande, accipe quem dedere fatum
nympha Fabricij, tibiq; ubi illum
probari experior geram triumphum.
Nam gratum specio mei laboris
fructum, si decus elegantiarum
græcarum, & Latij simul sonoris,
Dicesq; ac Sophies jubar venustum
adprobat, mea quod Camæna fecit.

SALOMONI FREN-
CELIO P. L. Comiti pa-
latino Cæs. &c.

GAudete Aönides Cupidinesq;
& quidquid Venerum est venustiorum,

gaude-

FABRICIANE.

gaudete, atq; animò suaviore
carmen excerebrate vstro amico,
vstro Frencelio, duciq; vstro,
fatum delicijs, lepore factum:

Gratulamini ei novos honores,
quos diutius in aulâ orat Rudolphi,
gratulamini & explicare vestram
jojo latitiam alioque voce.

En ille ille hominum, ille & ille Divum
suave saviolum, ille Mundi ocellus
praestes Corycidum audit, & palat
comes Caesarij, ac jubar refulgens.

Gaudete Aönides, Cupidinesq;
& quidquid Venerum est venustiorum,
hòc jam vindice ovate tutæ ab omni
scæva barbarie nigrò popellò:

Hòc Saturnia secla trans freta acta;
ad nos tendere iter parant vicissim:
Hòc duce omnia sarta tecta vernant
Musarum allegijs, fidesq; humata,
Pandore arca manu ut potente aperta
prolis Jäpeti, in domos meare
nostras incipit. Ergo huic perennis
vitæ Castalides date usionem,
vstro Frencelio, Deorum ocello,
vstro Numine honorò honore honora.

O si Piëridum meraciores

E S

indeptus

HONORES

indeptus laticeis, jugi & stupendas
 bicornis phialas, sonore suavi
 huic ipsi ire etiam obviam hauri fracerem.
 Sed quid? Frencelio omnia indidisti
 labra Musica, nil mihi ut relictum,
 meam iccirco vicem subi Thalia,
 barbitōq; micans Apollo, amico &
 vestro, deliciō ac lepore plenum
 carmen excerebrare sit lubido.

Gaudete Aōnides Cupidinesq;
 & quidquid Venerum est venustiorum.

M. MARTINO BRASCHIO

Poëta & Philologo.

BRaschi, Pterice columna turme,
 ultrō cui cithara sacrant leporem
 Phœbus, & viri ubiq; cultiores;
 Quos tibi hendecasyllabos Poëta
 bono Fabricius malus Poëta
 dico, innubū animō, peto, capeffe,
 me simulq; tui virore amoris
 amicissimō amare amice cœpta.

Ignotus fateor tibi, aſt manebo
 notus, ſi mihi januam faveris
 tui fauſta Antia diſcapedinārit.
 Nō eſt quod dubitem, Deo litamus

uni

FABRICIANE

uni, Corycijs novem & puellis,
quin inter numerer tuos amicos,
tuas delicias measq; dicam
horto ex Hesperidum probe petitas.

Nam te, si veterum memor calorum,
modò Thessaliam, modò Lacones,
modò Cea reviset arva Phœbus,
aut Delphis dubijs futura pandet,
priscarum decus elegantiarum,
novarum decus elegantiarum,
& Graja & Latia decus loquella,
& quantum est virum ubiq; cultiorum,
emisso vocitabit ore gaudens.

Quid ergo superest, meus vigebis,
dum stella in rutila vigebit æthrâ,
fac precor vigeam tuus vicissim.

Macte his, & tibi quos vides phaleucos
pennâ prapete amice nunc aratos.
malè atq; inlepidè, meos phaleucos,
lubens accipe, quaecunq; munus,
nostri μνημόσυνον fidele amoris,
Braschi Pieria columna turma.

M. JOANNI SIMONIO
Oratoria P.P. Rostochij.

Destino Simoni nostrum tibi epigrammata Amorū,
destino, verum animo ut candidiore legas,

HONORES

*Sic mea vota super stellantia sidera scandent,
quod iua cassa omni clade theatra fuant,
quam portentifico spirans Morta horrida ab ore
tollere moly etjam nobilis herba nequit,
nec tot olens species Mithridatis synthesis abdet,
quum fiat solâ sana prece Ardalidum,
quis dum jugi animo Simoni ab utrâq. litamus
parte, scio nobis prospera secla dabunt.*

M. FRIDERICO TAUB-
MANO P. L. Poëtices in Leu-
coreâ P. P.

G Audent carminibus tuis Camœnæ
Taubmane, imò etjam boni maliq.
Quid hinc auguror? En clues Minervæ
aiq. ejus comitum jubar perenne.
Non exhile etenim est simul placere
doctis & rudibus, bonis malisq.
Taubmane his animis super triumphas,
& centum capies virorum amorem,
quos Taubmane tuis metris venustas.

EIDEM.

Taubmane Aônia chorage turma,
quum scribis rutilans stupefcit æther
carmina. En mea Musa te emulari

gestis

FABRICIANI.

gestit. Mutam etenim & reapse vivam
appello similitu tuam Camœnam.

M. MARTINO TEUCHMA-
NO civi Lipsiensi, Dicastorijque
ibidem Advocato primario.

Fit debitum, quod sponsionis omine
unâ vice exstat pollicitum. Quid impedit
quod sit minus mihi, quam stipulatus, debitô
pluma adjugata? Me bea optatô meô,
sic cinctus & Lauru, & viretô plumêô,
Parnassô havebit interesse virginum
Phœbus choro, buccellulam infligens ijs.

Mibi adferas plumas, canore te novô
tuosq, sic dicam, obvium nihil sonans
Teuchmane, cunctum & per virum ora differam.

ACROSTICHIS nomen M.M.T.
conjugis & liberorum habens.

Martine Astræe quem Maxima cura corona T
Ausoniûm tibi quæd Ant Corycidû Agmina cern E
Ritè ac his rogi To ãnue, & Adsiduû G ere volit V
T u vestri Incipiet Musa THalam I or Dia, done C
I ncluta Resit Abut Anni exodi Aipsa, repêrê a H
N umê q ut m Anda Re RI gore iN Laude verêduM
Vult, pereunt prorsuM. IAmNA vVSEburnea sceptr A
Servato Themidos. Sic Addei N ominis ome N.

E s

M. Jo-

HONORES

M. JOANNI STURMIO
Philos. sanioris Gryphiswaldiæ
P. P. Rostochiô abitu-
rienti.

Virtus triumphans oscine prospero,
Sturmi, corollam inponere haret tua
fronti, omne, quodq̃ eternat ore
Calliopes penetrare, plaudit,
dum mactus usq̃ atq̃ usq̃ magè & magè
vivace famâ tendis in æthera,
trahisq̃ tecum quæ Stagiri-
ta antè habuit Sophies ocellus.
Fraudentur an sic auspicijs tuis
Roseta? mæstis siccine planctibus
ducenda vita est? Parcito trux
aucupium renovans Promethei.
Sic segne numquam natus in ocium,
hecq̃ in soporem, limine patriô
longè relicto Gryphica intras
mœnia, fœta lacu Hippocrenes.
Triforme Numen te gravis occupat
torpor, virentis per juga Libethri
quamvis oberres. En tua ausa
prosubigant Acherontis amnes.

Cia

FABRICIANI.

Cūr non Deorum cordibus inditos
tuis tenere in vallibus expetis,
verūm extera ut tranent in arva
das animi asperiore mente?

Hā quā inlubentē Sturmī animā ō mea
ab portione abscedo! oculi genas
rigate fletu, atq; universos
supplicium subeat per artus.

Migrare tecū me fac ō optime
amicū ocelle, & te ad Lybiā sequar
siticulose terrae arenas,
sydere Hyperboreōve Thulen.

Hā obstat asprō pumice Divula
lactans homillos Eumenidum soror,
tui invidens mī jām ora amoris,
heu tumidum, timidumq; Fatum!

Ergo vale, ō ter-suave caput vale,
gressu ac secundo, quō tua te vocat
virtus mea, Fors & serena,
corq; animumq; tibi meum apta.

Talem in tuō cœpto ecce abitu atq; itu
inponere aris victimam, eō oscine
non lactis obbas, non volucreis,
non mera, non vitulum, nec hircum,
non ibura, non mel, non strophia inferam,
sed cor meum, quod victima havel mori,

quādo

HONORES

quàm Sturmiij privari amore. Hæc
sit tibi victima grata Sturmi.
Jamjâm pede intra Gryphica culmina
faustò, & fidelis dogmata in arduis
nodis Stagiritæ voluta
delica. Erit tibi honor perennis.

JOANNI-HEINRICO à
PROMNITZ.

Quos verus conjunxit amor, dissolvere nullò
tempore paupertas iristuesve potest.

JOACHIMO POETERO-
vio Reipub. Rostochianæ
Secretario.

Dum patrij sinuosa fori Joachime volutas
negotia ausu sedulò,
in Erycina thori castum penetrare capeffit,
beatq; prole vividâ.
Macte animò hîc. Fova ipse tuos felicitat ausus,
ut parvulas superstitat.
Hic quem cœpisti versum tibi compleat oro,
quò cerno junctim Filias:
Anna atq; Euphrosyne, Regina, Benigna, Bea-
sequens capeffat Filios.

(ra,
Ince-

FABRICIANI.

*Incipium ecce tenes. Fova exodium dabit. Euge
vige, ut vigescant jugiter.*

M. CHRISTIANO SE-
VERINI Longimontio,
amico sinceriss.

Christierne Vrania maxuma adorea,
quum voluüs habitum contueor tui,
miror. Sint Superi conscius & polus
testes, cujus habes dogmata cognita,
ac postea in proprio sidera climate.

En te Varniaci fluminis accola,
per silvas virideis grataq; pascua,
amplexatur amor, perpetuum manens,
atq; aureis volucres exhilarant metrò.

Meme fata prement aspera & obruent,
dum cogor patria culmina relinquere,
& longè petere hinc oppida disita,
que Gallus placidò numine temperat.

Me ventus miserum concutiet sud
imbre, atq; ora premet languida nausæ,
quando navigij transstra petam mei,
me fluctus resoni murmura conterent.

Ergo Fabricij sis memor ô tui
Christierne, Aënidum gloria maxuma,

oratio

HONORES

orato Superos utq̃ Hyadum mei
non cernant oculi lymphica sidera:
Saturnus placidè hanc ipse regat viam,
nec Solis radijs officiat suò
aspectu oppositò. Tu Superos move,
quò donent niveum mî positum poli.

Postremum incipio. Protegat & regat
me, cœptasq̃ vias astripotens Deus,
sint cura procùl, atq̃ hispida toxica:
Adsigno astrifero cuncta polo mea.

AD ALEXANDRI à BOTH- MAR Equitis Saxonis insignia gentilitia.

Bothmare Ardalidum virens corolla,
& vivò studiò Themistam honorans,
in me se insinuant Deorum ocelli,
quandò insignia tî dicata volvo.
Et primùm ut duplici colore cerno
nomini decus additum hoc stupefco;
navicella etiam huic, quod augurabor,
testamen fidei sacrum adjugabit.
Namq̃ heic, quòd penetras polorum agellos,
verè cœruleò probas colore.
Hinc polò genitus, polo & dicandus

Bothma-

FABRICIANI.

Bothmare indigetaberis decenter.

*Maſte ergo ingenio feracior,
exemplum generis vetuſtioris,
& ceu ſyrmate turgidus ſupino
pavo, mentem animi venuſtiorē
delicat: tuō ita uſq; honore honorus
reapſe Ardalidum virore nides,
Unde & candidula in tuos reſſus
ſe dedunt Domina, ut colore vernas
candido Themidos decora gemma.
Candor candidam enim decet cohortem.*

**M. GEORGIO CREME-
RO Lipſienſi.**

I*nſer Ariſtoteliſ, Ramoꝝ umbrata theatra
viroſo bellum ſerius angue alitur.
Dogmata Philoſophi vera hæc, pars altera nugæ
defendit Galli. Tunc Cremere ſiles?
Surge atq; exſtirpa ſquallores, quos dedit umquā
pendula plebs, ceco & ſac ruat impete humum.*

IN NUGIGERULUM.

V*aſa ubi dant nomen Vati, potuſq; Poëta,
credo ego, quod Vates ſiſq; Poëta bonus.*

MVSA-

H O N O R E S
MUSARUM OFFICIA.

S Emideos Clejo describit c armine Regeis,
Melpomene tragicô gaudet honore frui.
Induit at soccos formosa Thaleia decentes
Euterpe flexô personat are melos.
Terpsichore resonas percurrit pollice chordas,
Terrenis Erato perfruiturq; bonis.
Carmina Calliope tractat, Polyhymnia gestus
Rhetoris, Vranie sidera celsa poli.

JOANNI PAULLIO
Wismariensi.

E St aliquid juvenem cognoscere praelia Martis,
& fera belligeras indere in arma manus,
pulcrius at meritô censetur inire Minervæ
castra, atq; Aoniô tingere fonte labra.
Namq; suis præbent Mavortia murmura alumni
gaudia, fulmineô mox rapiunda globô:
Constructa ex Pariô perduntur marmore tecta,
circum ea si cæpiat texere aranea opus.
Durat at ingenium, quod tegmine Pallas obumbrat,
Cecropiæve arces, Romulidumq; foci.
Gaude ergô Paulli, intrepidô qui poplite curas
Pallada, & Aonidum cui genuinus amor.

M. AN-

FABRICIANI.
M. ANDREIÆ EMME-
NIO, Budissino.

EMmeni hauri vanò strepitu tibi tempora cingam,
necq̃ indam auriculis murmur inane tuis,
sacra Mathematices, anfractibus obruta mille,
ut privas scavis Bambalionum adytis,
commonstrasq̃ adeò, quæ portenta hispida spirant
heu celi nimirum signa inamabilia!
Astrologum ac valeant quid templa atavita revelas,
illorum & sacris quanta adhibenda fides?
Euge tibi adplaudit tellus, violaq̃, rosaq̃,
entheaq̃, ex altis sibilat aura jugis.
Quin Erycina etiam trigâ Eurynomes stipata
te circum, fetusq̃, unguine tangit Amor,
nescio enim undè Hybled habeas magè dulcia melle
verba, & Acidalijs ebria saviolis.
Perge ita, prosperior genij ingenijq̃, leporem
vestire, & patriæ urbis decus, orbis eris.

M. JOACHIMO RADE-
NICIO Rostochiensis.

QVum varios exanclâris Joachime labores,
claustra Novemsilium quò tibi aperta forent,
confertur dignè jam nomen honosq̃ Magistri,
quîs famens parites usq̃ novam atq̃ novam.

F

Maß

HONORES

*Maſſe hâc virtute, & deſponſas gnavitèr arteſ
eripe barbaricò, qui premit uſq; ſitu.*

M. CHRISTIANO SEVE-
RINI Longimontio..

DVm myſteria Chriſtiane pandis,
quæ doctrina tenet Triangulorum,
Quis nòn ob genij ſtupescet alta
inventæ? Vrania dicata proles,
quis te nòn canet æthram in uſq; tollens?

Hæc omni fuit implicata quondam
anfractu tetricò, & gravi labore,
utenti Sinibus, Secantibuſq; ,
illos Multiplicando, Partiundo.

Verùm jàm removes, Amice, cuncta
clivum dogmata computationum,
ac monſtras facilè viâ, reſolvi
ut cum Cruribus Anguli potiſſint,
detur veraq; quantitas eorum.

Naturam atq; rei exprimis decentèr
exemplis, quibus uſus ipſe conſtat,
ex almâ Geometriâ petitis.

Conſcribſiſti etenim librum Minervæ,
& curâ adſiduâ eruditioſam,
ejuſ ſubſidiò queant haberi
intervals locorum, utrumq; celum

inſtr-

FABRICIANI.

Instructum quibus emicat supernè.

*Pro quâ sedulitate dignus annis
longavi Pylî, ac decore vivo
frundis laurigera, tuo viventem
quam imponent capiti sacra Camœna.*

*Sic charissime, perge, Amice, pergo
prelo tradere, quæ necessa nobis,
& centum capies virorum amorem,
qui famâ celebrî in polum relati.*

*Tamdèm jo cane. Namq, laude dignum
(ut scis) Musa virum vetat moriri.*

GEORGIO PALBITZKEN
Stolp. & VALENTI WYN-
THERO Neotrept. Po-
meranis.

Q*Uæ vos cura coquit? vestra & præcordia tangunt
gaudia, Apolliniæ lumina dia gregis?
dùm varias peragrando oras, Charitumq, vireta,
ora occæptatis noscere honora virum,
quorum Heliconiadum sunt fricta acidissimò aceto
corda, exq, inlustri configiata luto.
Scilicet ut Themidos penitus lustrando recessus
nomen in ætherios usq, feratis agros,
pendentes patrij sinuosa negotia ruris,
illud ut efficitis pristinâ adorea over.*

HONORES

*Macli ergo his animis, macli, aternabit is orsum,
& famam vobis posthuma secla dabunt.*

PHILIPPO SICHARDO Arnswaldano Marchitæ.

Sorte novercant aureoli Sicharde laborant,
unâ etenim absorbsit luce, simulq; dedit.
Non tamen ad planctus descendam. At præbita damna
chartarum lusum sordidum, Amice, probant.
Pixidis & medicæ nunc rursus opercla videbo,
atq; traham Ardalias ex Helicone Deas.
Ludite tritalogi, quæis fallere maxuma cura est;
ludere nam chartis turpe, Philippe, reor.

IN RONCUM.

Cur Nasute strepis, libro ut tuo ego indere cepto
veri favoris tesseram?
Scilicet Invidia morosô percitus æstrô,
quid scomma nescis grunnias?

M. THEODORO HANNI- CHIO Frisio.

Dogmata rusparis dic ut Theodore Sophia,
in te se insinuans, Triga tua ora subit,
ac pri-

FABRICIANI.

ac primum librò donat te Aglaja, manumq;
gemmare obryzò culta Thaleia parat.
aplat at Euphrosyne tegmen capiti entheum, edq;
fama tua ad Gangeis perget & Antipodas.

SEBASTIANO DATERO
Breslæo.

Ecce diem! primū quā Amathusides axe Sebaste
descendens, terrā nactus habere pedes.
Gaude ergo. Concessum etenim breve tempus hamillis,
quod Cunina ipsi Morta propinqua rapit.
Natalis venit, bellā cui voce favere
nos decet, & plenis scribere jura cadis.
Da Zythum, nostram stat namq; expōrgere frontem:
Invita hac vita est, si sine gaudiō agis.
Scita coronatis adponito vascula mensis,
ac quem ruga juvat frontis, abesse jube.

ÆMILIO LORINGÆ
Frisio.

Hiscine ocelle paras remeare oculissime ab oris?
Sicne tuò adspectu me viduare cupis?
Vsq; - hūc noster amor dulcavit amara, si abibis
Æmili, quamvis mellea, amara dabit.
Me lateri quæso adde tuo. Comitabor euntem
per freta, perq; igneis. Me lateri adde tuo.

HONORES

*Fata obstant. Nolunt. Fatis parere necessum.
Quò te ergò vocitant, vade bonis avibus.*

M. MARTINO TEUCH-
MANO Sophies & Themis-
tos ocello.

TEuchmane ô Sophie fax incluta, gemma The-
Et mensæ, & nostri prastes amæde salis, (mistos,
captato niveò sacrata volumina volus
Musica, captato pumila dona, tibi,
pumila quæ intuitu saltim, at re maxuma. Nanis
sæpè etenim multum gratiæ inesse solet.
Indigesta dedit primùm hæc Adfinis; at illis
splendorem aptavit iugminis Emmenius,
quem die Ardalides certatim adamantiq; columiq;
Phœbus & ex thalamò cordis ovando tonat.
Accipe. Morborum scævâ atq; adspergine cassus
fac tuò eos rursùm ut perpes amore bees.

IN ONNUM.

DIves jactaris. Mihi pauper es Onne. Capesse
causam. Mendicùm te adfero enim esse patrẽ.
Multa tenes. Mihi pauca tenes. Vin scire? Vacunæ
præstitem enim & tarda Murciæ agis thalami.

M. GEOR.

FABRICIANI.

M. GEORGIO CREME
RO L.

Pellege, Tardipedi pellecta cremanda dicato.
Cremere, qua tenes metra.

MATTHÆO ZUBERO

Poëtæ coronato.

EN tibi adplaudunt salum, humus, polusq,
dum perenni carmine comitas amicam,

Et viros, quos extuma adorat astra,
predicans ijs laudis adorem aptas.

En salit tecum aethereo Moneta,
qua jugata exstat radians Monarcha,

flatq, candenti genialis aurâ

ventus, ac bige nitidam coruscant

Cynthiam, rident Charites, Et omni

frondeo lecto residens alauda

subsilit. Zubere quid ab Camæna

nostra ceptat? leuisonumne melos

vitulanti huic addere haves virori?

Vive Zubere, Ardalidum corolla

vive, dum tempus dat, ama puella.

Et voluptati, violis, rosisq,

cultus, indulge, viridiq, seria

cinge te. Hæc vives, quod amabis, unum.

F 4

EE

HONORES

M. ERHARTO BODEN-
SCHATZIO Musico ex-
cellenti.

Quondam hañt vulgari laudum praconiò ovarund
OEnotrij suis superbi Musicis.
Ténvina at haec exstant verè, ut Germanidos ausa
parant lutare nequiori sibilò.
Namq² suas Germanis alens colit usq³ Napeas,
Et quae Deorum adscribita degunt corculis
numina. Scandelli florent, Lassiq³ vigescunt
Germanidos. Te quis Erhartum copulo,
mellei ut incudi paritas sacrare sonoris
cantus, meanteis ex Moneta culmine.
Maeteregò his orsis. Cunina Amathusidos axem
tibi relinquenti adjudavit jubila,
genis aviternò post nomine fata perennas;
Quin Et Laverna nania te hañt ustulant.

GODEFRIDO FUCHSIO
Torgensi, donanti pugio-
nem.

Pugio donatur mihi si confecero versum.
confeci. venias pugio. versus adest.

M. HEN-

FABRICIANI.
M. HENRICO WARENIO
Rostochienfi.

N Vpèr ego in pagum excurri, mentem quò animi o-
solarer pressam dividia usq; suu. (mnen
Nocte domò ecce absum. Heic lectum hospes at ille su-
sternit, quò dulcis tranet in ossa quies. (perbum
Quid reris V Varenis? hunc esse reapse superbum
sensi, ita enim exhausti pondere membra sud,
dixerim ut, en jaceo lapidum vel mole gravatus,
lassula vel nobis incubo corda quatit.

ANTONIO BURMEISTE-
RO Lunæburgensi.

Burmeister anima corona nostra,
quæ rexere tuam viam profana
Divæ, quum rapidas manus furenter
àh in te insinuare agunt latrones?
Salve, salve anime ô redemte, salve,
Dij reddant tibi, quæ abstulere fures.
Ergo quid preter amplius? quid ultra
Burmeister tuo dabo saluti?
Amicissime amice vive longum,
Burmeister anima corona nostra.

GEORGIO-ALBERTO
Spenlino, J. U. Candi.

F S

Spen.

HONORES

Spenline ô Themidos corolla, gemma
 Musarum, & Charitum jubar coruscans.
 Quod non prestiterim tibi quæ inantè
 dixeram, hinc procùl ominosa mentis
 sit suspicio, amice, nam lubentèr
 delictum fateor. Remitte pœnam,
 vel si nolueris, subibo, proq; hâc
 Spenline IIX tibi tene phaleucos.

MAURITIO HEINIO
 Malchoviensi ex Italiâ re-
 duci.

Per medias Syrteis, per tesqua fragosa, per alpeis,
 ad Balihica tandem sis redux rosaria
 Mauriti. En felix te sidus in aethere obumbrans
 Suclarum aquosam tristitiem coercuit,
 Pasubaa immò etiam te obstetricamine fovit,
 hinc factus es sanè Italo omni corculum,
 Parnassi de rupe cui gravis inditus humor,
 opercla Coa quò reseravit pixidis.
 Sic te gavisus Medicorum est fundus, & omnis
 iui pasci amoris excupivit fomite.
 Maeste animò hœc. Eadem numquàm tibi fama fracentò
 aptabitur inter sacra Rosarum lumina,
 suspiciò ut viridè faustò seriâ endopeditus
 Doctoris, Asclepi diguère filii.

Nus

FABRICIANI.

*Num majora etiam his potè sunt contingere hominibus
fuso Moneta lacte, culto ac pumice
Iapetionida. Sic Romulidum omnia doctus
honor cluebis, atq; amor hominum omnium.*

GODEFRIDO FUCHSIO
Torgenfi.

*FVchsi jam sitio, merum fac adsit,
proq; hoc rursus habe II phaleucos.*

EIDEM.

*FVchsi sincerò me dum dignaris amore,
fraternò evacuas prebita vitra modò.
Tū quid ego exopto? rursusne oculissimò amoris
te parito Fuchsi flore animare mei?
Noster amor silvis cœpius vernantibus, hincq;
incisus vernet, discidiòq; vacet.*

RESPONDIT G. FUCHSIUS.

*Inter nos pacta hæc constantis fœdera amo-
dissolvet nullò tempore litigium: (ris
Tu modò fac eadem fictò sine pectore serves,
me non terrebunt sæva venena stygis.*

MARTINO FABRICIO
Lunæburgensi.

Fabricij

HONORES

Fabricij jungarne papyrinò in equore amicis?
 quid nì? namq; illi me insinuare juvat.
 Quem nec profubizat temerè Fors aspidæ, & exspes,
 nec cristas aliùm-tollere læta facit.
 Hicne meus vireat? Meus hic. Meus esto. Superstes
 dùm per nigropeplas spiritus exstat anus.
 Sim tuus, usq; mea pausam confecero vita,
 quin & mî vives Elysia arva petens.
 Jamq; adtò nostri cape fœdera candida amoris,
 in tua dùm nomen charteola arva sero.

MARTINO GINASPEO Gubinenfi.

Dum reliqui impliciti charis ego munera Facchi
 adripiens plenâ pocula fauce bibo,
 en me averfatur, jam quam nihil auguro, triga,
 qua quondam fratrum suspiciunda locò.
 Pensito nil illum, me qui nil pensitat, atq;
 ex face tritalogum gaudet habere sibi.
 Quasivi adfueri motus scintillulâ amoris,
 dùm florere putò, floribus orbus eo.
 Non curo charas, curare nec anxia mens est,
 & ytha ubi stant plenis evacuanda cadis.
 Absit cordolium. Hæc olim meminisse juvabit,
 quum penè obliti tale miselli homines.

Vivite.

FABRICIANI.

Vivite. Ego unius vestrum habet reor assis amorem,
vivite. Desino enim. Ludite sic alios.

Pro eodem ad Cupidinem.

DIE Cupido, hominum qui corda ligamine nectis,
nulla quod & numquam solvet amarities,
heic adsis, & charteolum gnavè incole agellum,
effectans nitidò quò arva virore micent.
jugiter & mihi amore viros sociato fidelì,
quos novit moriens Phœbus & exoricens,
qui vident mecum, ut stamen possedero vita,
Eumenidum privus nigropeplum latice.
Adde etiam juveneis, queis pessum Falciferi ara
ad Phlegethontas iisse negantur aquas.
Hi mei age ut vireant, donèc & yihum hausero Mortis,
aut illò si quid tristius uspiam erit.
Sicq; tuò instituam de nomine templum, & ad aras
sollemneis pronus te in mea vota traham.

M. MARTINO BRASCHIO.
P. L. & P. L. Rostochij.

AD te mearem Vatum adorea incluta
Braschi, cruciatu ni febrili tangeret:
Non ergo torvò me tuere lumine,
tui ast favoris igne specta perpetim.

Pecor

HONORES

*Peccatum ubi est, ignosce. Culpam deprecor,
locôq; pena sex dico jambicos tibi.*

M. HENNINGO ZABELIO
Malchoviensi.

SI non difficilî se mihi tramite
præberent Charites, inciperem metrum,
Henninge, Aënidum portio maxuma,
in quô ter laveret Musa suas manus:

At quum jam nequeam daptica barbit
prælustris Sophoclis cudere carmina,
ceu raucus niveis anser oloribus
cæpto letigerum fundere ab ore epos,
dum cingunt hederâ Sicelides tui
Zabeli capitis tempora flexit,
nec non quô rutilas indigetant decus,
ut bellè vireas omnibus in locis.

Sunt transacta tibi multa pericula
per Syrteis medias, arva per hispida;
Parnassi aut solidis impositus jugis,
es factus roseis clarus honoribus.

Mons hic est varijs sentibus obrutus
silvis illicibus plenus, & horridis
dumis conspicuus. Præbet enim viam
scandenti rigidam mille doloribus.

Hunc clivô stadiô centum homines petunt,

at pan-

FABRICIANE

at pauci speciant gaudia verticis.

Nam prima est facilis scansio, at ardua
postrema, ac tetricis obsita vepribus.

Siccam sepè etiam cogitur is famem
perferre, atq; sui sentiet os premi,
scava sepè hyemis frigora; sepèq;
aestus; ac Scythici naufragium Nothi,
qui gaudens Clarijs vatibus inseri,
secerni & populis à rudioribus,
aeternumq; decus, quod minùs interit,
ac post atra etiam fata manet, petit.

Hæc quùm convenient omnia jàm tibi
Zabeli, atq; diù sis mala plurima
perpeffus, studiò dùm colis arduò
diarum Aönidum dogma ter inclutum,
seu nox stelliferò consita tegmine
conquirat tenebras, seu radijs suis
Sol lumen creperum disjicit illius,
das libris operam, ac te artibus imbuis.

En hinc Castalidum turmula te plagè
adscribit Superùm. En additur & tuis
resplendens digitis orbita Faspide.

Quid laude hæc melius? quid potius tibi
obferri potis est? vanane gaudia,
vana aut divitia, quas sibi comparas
Mercator subiens naufragium maris.

Nem

HONORES

Haut sic. Quin potius splendida gaudia,
quæ non ulla dies funeris aferet,
cui sunt mentis opes, Corycidum decus,
quas nullus temerè lader homo improbus.

Ergo jam vireant laureola tue,
quas donant Charitum & Varniadum chorus,
Henninge. His columem perpetuè tibi
successum tribuat calipotens Deus.

M. JOANNI UDRIANO Damenfi.

I An-Vdriane & tu meis Honoribus
vi. inseri. Obsequor lubentèr, quum locum
scitura Amorum nomini adjuger tuo.
Nam si silerem irasceretur Hospia,
nec Vdriane qui sies cognosceret,
ita & subissem pœnam. Ago ergo gratias,
quod insusurrâris meis id auribus
I an-Vdriane. Nunc locum hœc librò occupas.

In Agazelum.

Quid cassum crocitas? quid verborum agmina fundis,
excerebrans vanas cum strepitu usq; minas?
An me semivirum rere, ac nil posse pusillum,
mi quoq; sunt vires, & mea tela nocent.
Quid rudis? auritum te non trepidabo gigantem,
niq; taces, nostras experiere manus.

JACO-

IACOBI FABRICI

P. L.

HONORVM LIBER ALTER,

SEV

LVSVM IVVENILIVM

foetura tertia.

NICOLAO VVILLEBRANDO
Philosopho ac Iureconsulto.

*Vid non ceptat honor, miraculum o entheum
homillum,*

VVILBRANDE, Astrae nucleae, gem-
ma Sophon.

Ecce tuas iterum attegias mea Musa capeffit,

immo tuo exoptat pascier intuitu:

O utinam haec auri sat purgata indere possit,

o utinam haec visu corda vaciva gerat.

*Verum id ita eveniet, quando innubi illa videtur
fronte, auri ac ponis metra placere tuo.*

G

Fallos

HONORES

*Fallor an? en resonat triplicis-ter trigâ chorejæ,
 & te sollemnis Numinis instar amat,
 effatus fœtos Hyblæo ut melle susurras,
 in quibus & laveret Phœbus utramque manum.
 Nostræ igitur V Vilbrande Deæ Patronus adesto,
 ac mea ubi laudas fac tue are simul.
 Ha quid? laudari nolo. Patronus adesto,
 immò modò exstarent digna patrociniò
 metra tuò mei. Ama hæc saltim, at si laudibus oras,
 fac, ne ego me dignum, ast plebs dato honore tonet.*

M. MARTINO BRA-
schio P.L. & Logices P.P.

H O S tibi Hendecasyllabos Poëta
BRASCHI FABRICIVS malus Poëta
 dico, fulgida fax tua ut tenébras
 cispellat, quibus usq; & usq; farti,
 atque ita efficies malos legendo
 bonos: Id trutina molò, an possint
 jejuni hi fieri boni legendo.

M. IOANNI STVRMIO
Gryphisvaldiæ Logices P.P.

T E STVRMI Cytheræa suis adspexit ocellis,
 ut penitæ Sopiæ sedulò agone litas.

Haus

FABRICIANI.

Haüt hoc exhibi conamine delicat hora,
 quam auribus adrectis, atque oculis bibimus,
 quâ GNATVM ætheriâ curans adspergine tingi
 adcumulas auidos thure, merôq; DEO S.
 O mihi si Aönium inflaret Matuta calorem,
 suave philetæo concinerem oscine epos,
 quod fors purgatas trasfundi posset in aureis,
 hinc etiam hauriret quin sua liba Charis.
 Tempus at effluxit. Fugit en pernice meatu
 Aurora. Ergo, polo nubila qui indat, ero;
 Vix aliter queo. Quin tacitâ si deliteo æde
 culpor. Age ast probro hæc ne tibi scruta fuant.
 Mellea succrescat, succrescat lactea proles,
 Chalcidicæ ut possis vincere seculum anis.
 Longa neat vitæ hinc feralis stamina triga,
 vinnula sic tandem gloria erit Charitum,
 proluet immò eius Cleio permesside lymfâ
 pectora, sacratò incendet & ore jecur.
 Tunc tunc gaudebis tolerasse æstusq; geluq;
 suspirisq; altis sæpè onerasse genas
 tunc tibi par suboles vera hostimenta sui ausus
 edet, mensa almæ pollice Calliopes,
 quis narrare supersedeo. Chr ste adfere voto
 Fata meo, plenò jubila ita ore canam:
 Auspicys exors bonis, feliciter acta,
 laudo ego, si dabitur claudere fine bonò.

HONORES
M. GEORGIO CRE-
mero Lipsiensi.

Tene hominem CREMER Erear, vel ab æthere
ductum,
januam ut occlusam quis referare mibi?
Ast homo es. Vnde tuo verum hæc adnata potestas
cordi, quâ ex animam pænè animare vales?
Astra dedere tibi, tenuare nec astra potestunt.
Colleg! primus præstes ut usque manes.
Fac cerdonum ergo stimulis si obnoxius angor,
(nunc mibi aperta) fiet semper aperta mibi.

M. CHRISTIANO SE-
verini Longimontio.

SIC credimus Fama: venustas Gratias
cum candidis Apollinis Sororibus
fuisse eodem dij honoris tramite,
dùm sedulae suis alumnis obferant
ab Gratiarum hæc dona discrepantia,
eosq; per scientias emolliant.
Hæc vulgus obstrepens profundit vanidae:
Quid Gratiae profunt! Camæne quid precor?
quum saltim opes linquant suis culcoribus
linguarum & artium, nec umquam rosida

calente

FABRICIANI.

*valentæ Midae conferant. Ha squalidæ
mentis viri! relinquierne cernitis
famam perennem, nomen ac inmorbidum:*

VETAT MORIRI MUSA ERVND E FLO-
RIDOS.

*Ergo, Charitum Christiæne adorea incluta,
quum nunc litaueris Camænarum sacris,
dignè accipis tanti laboris præmia:*

NOMEN SUPERSTES. CVM MAGI-
STRI INSIGNIBVS,

*aptatur & manui annulus, ter-inclutæ
tecmerium virtutis, æternum & decus.*

*Divinitas adsit tibi sacerruma,
te protegat, regatq; Sanctus Spiritus,
atq; actiones dirigat tuas sui
ad nominis semper-vigentem gloriam.*

M. IOANNI FORSTE,
ro Aurobachio.

P Rincipis ut patrij memoranda negotia tractas
FORSTERE, Ardali dum nobile delictum,
*in te se lunat Charitum comitissima triga,
ipsaq; subsultat Dædala terra tibi.
Cæli etiam insuetos cæptant proferre sonores,
& favet aura salo blandior atq; sold.*

G i

Nre

HONORES

Nec mirum tot Erythraea hauri congestit in algæ
 gemmas, necq. ortiva India litoribus,
 quot coacervari ex dicto mihi carmine possunt:
 divitias quas has vix numerare queo,
 quas ego complectar potius, quam Thynica quales
 matribus Oenotrys lima polire solet.
 Qui cupit annellis ideo se exornet, & aurō,
 Thesauro insidet perpes & usque suo,
 gaudia ea hauri me tranabunt, sperno quoque Mar-
 tis,
 fulmineo quæ stant dilapidanda globō.
 Gaudia sunt Helicon mihi, cumq. Aganippide Pinus,
 turba Novemfilium atque in mea corda meæ.
 Te quoque delectet, Divæq. litemus uterq.
 uni. Post Mortem sic quoq. vivi erimus,
 insuper & verè populorum examina surgent,
 thure dabunt luci perpetuum, atq. merō,
 quæ nos excepit primum ex Amalhusidos axe
 ventanteis, clariō non reprobante melō:
 Phœbus & exurgens texta de frunde corollā,
 ad Gangeis famam mittet & Antipodas.
 Evax! His animis Forstere superstes ovabis,
 aere dum volucris, flumine pl. cis erit.

**M. ANDREIAE EMME-
 nio Budisiiino.**

Phœbeæ

FABRICIANI.

P Hæbæ E M M E N I prælustris adorea tur-
ma,
qui mihi amicorum perpes amor rutilas,
pellege quæ scripsi, properâ dictante Minervâ,
verba mei explanant hæc tibi sen/a animi,
pellege. & ut trutinæ est factus tibi justior usus,
actutum TE V C H M A N O illa legenda dica,
quò causam nostri ille ieris, enti, cat, & usq;
quis jam sat fessus sollicitudinibus.
Perfice. Amicorum sic gemma nitebis, ut exstat
E M M E N I fixus cardo utriusq; poli.

M. HIEREMIÆ SCHRE-
IO, BORNENSI.

D I A Novemfilium gnave metando roseta,
nunc tandem illorum cognitione clues.
Delicat id Phœbus planè, pleneq; Sorores,
indiget at Charitum docta corona trium.
Namq; tibi in cathedrâ libris gratantur apertis
& tua m trâ ornant tempora cæruleâ,
Orbitam & indè etiam preciosam & Iaspide & aurò
addunt, solemni ac sic te in adorea amant.
His alios doceas sollerti ut mente capeßis,
ocia ubi intrabis pulverulenta scholæ.
Gratulor idcirco tibi tantò in honore animato,
ac voveo factis prospera quæq; tuis.

HONORES

*Iam sciti es nactus sublimia culmina Pindi,
digna etiam studiis præbita dona tuis.
Maecte ergo hanc virtute tuâ, & te pluribus effer,
maecte, tuum ingenium atque exere, victor eris.
deniq; sponsatas defendito jugiter arteis,
clarus eris, cardo stabit ut usque poli.*

M. PAVLLO NEOVINO Rostochiensis.

Paulle Cytheriadum gemma unica & una, Suada
Eurynomes, Fidei gloria, noster amor.
Optatò nostras, quæ inuisit epistola, spexi
attegias, spexi grande decenter epos,
extemplò atq; oscula inflexi huic suavissuma centum,
quando tui sensum protenus hausi animi,
spinosa exercebrans curarum atq; agmina dixi:
Bafia ô hæc capta missa tabella mibi:
quam sanè adfabrè effinxit potiore met allò,
qui Iovis adsidu' pectore pascit auem,
imbuit Hyblæo & Cytherea suò imbre ita, utramq; ut
cæptârit lavere hanc doctus Apollo manum.
Reliqua enim musso. Sinceri heic tessera amoris,
immò alia & fuerunt conspiciunda simul,
quæ quoque primigeni seculi specere invidet ætas,
tollere & benè Ledâ projecta turba parat:

Estuò

FABRICIANI.

Fastui ibi exsulium, vulpinisq; inditum ocellis.
Falciferi ingressa hanc tempore at alta fides.
Undè mea (haut mirum) si corda exesa satullas
solari ingenti dividia arèta sita.

Hinc natum. **MERVIT NOSTROS VIX
HOSPITA AMORES.**

Dico ego. Bilbilici seditat ore canis.
Andræus culicem laudat. Strepito **HOSPITAM**
amicam,

donicum in occiduò purpurat orbe polus.
Verum ingrata exstant nunc omnia, amaror amorq;
factus, ita & tædæ tædia, mel fel erit,
nî caput obstipum, atq; animi alteret **HOSPITA**
mentem,

adnihilans, qui antè hanc circumière, procos.
Sed quò cordi voris curarum mersus in undis
vergo? cheu vanò cur cics ore sonos?

MORBUS AMOR dixti. Tecum consentio, &
ignis,

sanare herba etiam quem incluta moly nequit,
stinguere neu paritat Nymphaea, Onofacium, & illi,
quæ medicâ eximiò frigore in arte valent;

Huic vis tanta igni, tantum hæc tenet aura furorem,
omnia ubi insanò vulnere membra quatit.

Ipsè idem es expertus, morbi symptomata calles,
flamma ea, quin pelagi cedere nescit aquæ.

HONORES

Deinde inquis, verus praeordia ubi ustulat ignis,
 fac ut ames te quae mutuiter redamet.
 Parebo monitis, tali & nostrum obferam amorem,
 haec cadet in sensus virgo, animumq; meos,
 absit ut à nobis suspicio nigra. sit unum
 corclum, immò una fides, mens ita & unica erit:
 Sic aida incursum fient quoq; mellea, nullus
 turbare & paritat corpora nostra dolor.
 Verum id adhuc longum. Absumptus pungentis ab æstro
 Invidiæ, à me afer supplicium omne Venus.
 Trux Erycina mihi es, trux pullus amorifer exstat,
 quæ bona privareor, sunt aliena bona.
 Spero equidem, abjectâ tandemq; ex æthere nube
 nunguidâ, habebo plagâ sudum in utrâque polum,
 quandò dici id cerno timorem ex pectore pellam,
 obq; habitum antè geram parta tropæa malum,
 non tunc maluerim mihi grana Erythraea, nec aurum
 evomit ex flavô quod sinu humi Arrabia,
 tunc ô tunc dabitur noctu impallescere Amori,
 triste morari, & convivere suave cluet.
 Convivis. vetitum sed ego exscindentibus arduum, ac
 quassandis canibus lectus oberro miser.
 Convivis, sed te convivere sentiat uxor,
 sitq; tibi augendæ sedula cura domus.
 His cludo. Utq; animò innubî tî epigrammata Amo-
 rum
 lecta, ita Honorum etiam carmina, Paulle lege.

Sic

FABRICIANI.

Sic tuum amoriferò mi additum ex fœdere amorem
servabo, ut fixis inserit æthra polis,
vel mea funereum dum non tegit ossa sepulcrum,
& calor in vivò corpore vivus erit.

Quumq; vacat tua metra refer, referamq; vicissim
nostra, ô amicorum his gemma mi ave atque fave.

M. ANDREIÆ EM-
menio Budissino.

Ecce illa hora suos nobis ostentat ocellos,
promit & Eoam de occiduò orbe diem,
quâ sanctè suasi præsens tibi reddere, nostro
quod quondam Emmen tu usui abundè dabas.

Frustrà en exspecto. Mibi Fors obnabit enim arcam,
jungit & adfectis pectoribus nebulas.

Frustrà en exspecto. Paritat remeare nec ille,
quò remeante esset cordolium positum.

Quomodò ego occurso huic damno ergo, tibi quoque ne
obsim

Emmeni, in dubiò cognite amice locò.
Fer cautè atque catè hanc remoram. Timor omnis ab-
esto.

exsolvam, & nostrò carmine perpes eris.

M. HENRICO VVARE-
nio, Medicinæ candidato.

Cen

HONORES

Ceu casci ævi homines strennam sucti addere ami-
 cis,
 sincerò incipiam mittere & ipse animò
 clusa nouò Ianus dum lumine limina pulsat,
 quæ incolit à Memori-Matre creata cohors.
 Morborum te præstite nos adspargo relinquet,
 nec fluet ex udò flegma iterum cerebrò.
 Quid procer? an tale optatum impugnabit amor
 Sacrilegum, aut cassi hoc oscinis efficiet?
 Nescio *V V A R E N* I, aſt vitæ largiris ita vsum,
 ex his me ereptans ſollicitudinibus.
 Tu meus es: te idèò præſens quò munere maſto
 accipe, charteolò at conditum id exſtat agrò.
 Scilicet obveniant tibi tanta *H E N R I C E* talenta,
 quanta vel *Hiſpana*, byrsa vel *Angla* tenet.
 Illa ipſa ex animò voveo tibi. Sætne procer jam
 delica, ita & capies ſerinia Pontificis
 theſauri; immò tua hæc penitus penetralia inibunt,
 ſacra Deum trigis, & *Fidio*. & *Veneri*.
 Iurè unde *Vrania* dexter vocitaris ocellus,
 & medici, & melici vivus honor populi.
 Dictane ſufficiunt? utinam ſat conſona votis;
 ſic *Papæ* tandem byrsa vaciva foret.

SEBASTIANO DAYE-
 ro *Breſlæo*.

Hauß

FABRICIANI.

ami-
H Aut reor in salamò verinat dulcor amoris,
 ille etenim sæpè est scævi animi indicium.
 Ast quia Legi ovât fermè adfectudo Bonorum
 nomine, quæ effigiat vim hæc tenere notas,
 parco ego, exq; animi purò candore, peremne
 sacro tibi en nostræ fœdus amicicie.

M. MARTINO BRA-
 schio poëtæ Cæsario, &c.

22
S IC est. Fata danunt pessum ruere oppida & arceis,
 quòdâ sit in nullò fixa Rotunda locò:
 immò eadē hæc servant, fumet licet ignibus æro;
 tympanum & hostili personet ore sonos.
 Fit testis VARADINA, imò quam vellere stirpes
 at tegere occæpit TVRCA cadaveribus:
 Fit testis VARADINA, Dij quam lumine blandò
 Bellonæ dederunt liberam ab exitiò,
 quæ furijs fæta usque, ultricì & Marte ruebat
 improba, quò technis perderet omne suis.
 Ast choream humanam circum tentoria Divûm
 fixa ubi, nostra omni turba vaciva dolò
 protenus exsurgens clarò incipit ære triumphos,
 atque quiritari desinit ægra cohors.
 Annè age huic quidit melius magis accidere urbi,
 quum post bella etiam pristinâ adorcâ overet

HONORES

Id dum grandisono psallit jam carmine vates
 Brachium, en Piodi deferere atria havent
 Mercurius Pallas, taximq; ac pleetra venustant
 Numina, Pierio pectora nota Deo:
 cerne etiam ut virides laurus, hederaq; sequaces
 tegminibus velent avia tesqua suis:
 cerne etiam varias avium, captaq; volatus
 dulce susurranteis inter Hamadyadas:
 Omnia sic gaudent Braschi, quum verba coloras,
 sub tui ita & cupiunt fœdera amoris agi.
 Re verâ phœbus quia tu cluis alter, amico
 dignus honore Deum, dignus amore hominum.
 Doctè etenim monstras, hris quod robore fulti
 nil Mahometigenæ scæva venena putent.
 Hoc solò Eumenidum victore potentia marcet,
 Ditis & horrendi vis superata jacet.

M. ALBERTO VVICH-
 grevio, Poëtæ & Oratori.

Næ tu reapse fax Novemfilum cluis
 Albertæ, fill Iapeti rarum iubar.
 Id plenè ais, planèq; homillos inclutò
 vigore ad astricum refers dum tramitem:
 Modò ast idem evidentius redarguis,
 ter um, Monetæ & lacte fotum quancò opus
 laut invides Musarum oculis: Corneli

108

FABRICIANI.

quò facta pensitas, perenni fluô & virum
rodentis ac latratu hominum viscera.
Ne tu vir audis tanta & ad miraculum
monumenta prælo indens juvenantis ingenio.
Evax! mori sic vetant te Numina.

IOANNI ANDREIÆ
Theologo.

S I quis Mentorij nobis speciunda laboris
vascula, sua aut sculpsit quæ Myro in arte daret,
mominis illud opus, magnique & rever amoris,
sensa mea haut ingrato ederem ita atq; animo.
Quæ namq; huic posset unquam Invidiæ aura nocere,
cui Deus, atq; omnis superum turba favet.
En te sectari sic nunc Laudum auguro acervum,
remigio ut celeri cælica in astra vebis,
deliciasq; haustas inibi capit ambitus orbis,
quæ Indica grana, auri aut bractea nulla crepant.
His nos pernices super astrata arva volamus
pascendi ætherijs Nectare & Ambrosiâ.
En ambit Fidei te nimbus & unguine tangit,
gloria fisq; Deum principum amorq; virum.

GEBHARDO DE LVHE,
equiti Megapolitano.

GEB-

HONORES

GEB HARDE Ardalidum inclusa & propa-
ges,

& fax ingenij venustioris,
splendorq; o generis vetustioris;
felici en repadat revorsione,
qua primum haecce soli endogressus arva
audisti Patris inuidenda proles.

Matuta ecce iterum suos caballos
citâ remigij vibratione,
quô natalitium tibi venustet,
adparat: veniunt Deorum ocelli,
teq; in se insinuant favente linguâ,
stupentes tuæ ita indolis medullam,
quæ lucens bene primulis in annis
se velociter exserit, sequaci
surgens ingenioq; viribusq;.

Sic sic pullus Hyantidum Dearum
presentaria propalas reapse
hostimenta politoris artis.

Atqui inter, creperô ore ubi integrum exstat
fallere anseri epos, sacros olores,
Diuum tripudio mea adjugare

septabo metra-vota VIVE VIVE
GEB HARDE Aonidum decor, venusta
propagos generis vetustioris,
& fax ingenij venustioris,

bas

FABRICIANI.

*hæc sæpè ut redeat dies secundò
carmine Hesperidum usq; & usq; dignus.*

*Id opto: insuper & lubens tot annos,
quot Pesti speciunda lilia agris.*

IOANNI DIERENTA-
halio, LL. Candid.

POcellò veteri textus spumante meracò
crescet in æternum non moriturus amor.

Eidem.

*Pocula Rhenanò spumantia ritè meracò
hausimus, ut noster perpetuaret amor.*

M. MARTINO TEVCH-
mano amico meo τριφιλῶτα.

TERTIA publicitùs prodit fætura meorum
lusuū & in volgi se librat usq; manus.

*Hinc metus Invidiæ quamvis bona causa resur-
gens*

me petet & scævò lumine cuncta taget.

Nil nugas moror, aut vani convicia volgi,

solò ubi te vitam præstite liber ago.

*Nec mirum. Themis ipsa tuis si pascitur oculis,
tristitiæ omne genus legat in Eridanum.*

M. ALBERTO GRAVVERO
Philosopho acutiss.

H

AL.

HONORES

Alberte obferrem tibi, si modò, metra, potessent
 in quibus ablueret Cypria seëta manus.
 quæq; immor bifero genio ingenioq; litarent
 talia, qualia haves ad, ererem tibi epe.
Verùm quid refero? si præbita carmina sordent,
fac tergant fœdas carmina missa nateis.
Iudiciùmq; tibi hoc nostris de versibus apta,
scribo aliquando bene, scribo aliquando malè.

M. CHRISTOPHORO CAE-
 sari Hallensis scholæ Rectori, &c.

Innumeros alij promant ex vertice versus
 quum tuò havent avidi vescier intuitu.
Id nego ego artis opus. Musis nervosa probatur
& brevitæ, juncta hæc si modò Gratiæ erit.
Attutùm hóc motus penitus tua limina capto,
dictaq; cuncta reor, dico ubi, Cæsar ave.

ALEXANDRO ABOTHMAR
 equiti Saxoni.

Natalem Bothmare tuum nunc indico versu,
 da vinum, & Venerum mactus eris strophis:
Snavia quis jungent Lucina ornanda salillò;
post Phæbi incipiet psallere turba melos.

Ad in-

FABRICIANI.
Ad insignia
NICOLAI THVEN
equitis Pomerani.

Navita ut equalem liquidò cursum amne capeſſis;
ſic Charifm pura & Palladi dictus ovas.
Ceu Phœbe ſtellas radiantî lumine vincit,
vinctes legalis corcla ſodalitij.
Hinc cum cœruleis color ipſum Inſigne coloret,
te cœlò dignum Numina dia tonant.
Sicut & in mediò ſparſim additus albicat albor.
Aula tu quondam ſplendida gemma clues.

IN LV CIFVGAM.

Quid tenebrio, turgide atque aſelle
noſtris attegijſ facietiarum
plenis Coricidum paras nigrantem
ſuſurruſ indere, peſſime ô bonorum,
aut ſi viſ quoque ô optume aſpidorum.
Si bacchaberis amplius cruentus
rancidum gladius petet cerebrum,
tamdèſ aut te Arcadicum pecus probabo.

HENRICO ALMERO

Friſio.

H 2

Dm

HONORES

DVM Vitebergâ Musarum sede relicta,
Almere in patrium vis repedare focum,
te revocant juvenes, cari revocantq; sodales,
quos debilâsti strenuus in Cyathis.
At quia Fata volunt, ut linguas Albidos urbem,
Bremenisq; petas mœnia structa vadis,
Ifelix, cordisq; tui penetrabile capeſſat
Fabricium. Existet sic memor ille tui.

IAN-CHRISTOFERO
Panschmano.

Quod Panschmane cupis veri testamen amoris
dono. Manum ac animum. Cetera linquit
mibi.

IN ONNV M.

IActaris locuples, mibi es Irus at Onne, sed instas
te nobilem, summeq; divitem adferens,
quum tua numorum tot millibus arcula septa,
quot Myda vix, Cræsusvè habuisse dicitur,
copia tanta & agrum, volucer quos milvus oberrat,
quantam Afra Didus byrsa nec circumdaret;
adde etiam merceis, tibi quæ ultimò ab orbe vehuntur
Hibericam, Indicam, atque Moscovitam.
Sic est plebejò tamen heic vulgarior exstas,
mendicimoniò ut populo infimo præis.

FABRICIANI.

Personamq; agitans furis clepis obvia cuncta,
fame miser ne exenteratna conruas:
Quin etiam esuriens panis frustum esse stupefcis,
pro veste pannis obsitô scrutariô
incedis, multisq; ululabibus aëra reple,
si sunt solvendi debiti teruncij,
contorta ut subeat magè vis tua colla catena,
quam subleves pressos cruciabilitatibus.
Interea ast intervertit decoctor opum vim,
privatq; te omni sorte, grandi & fœnore,
subripit agrorum fructus, tua qui incolit arva,
negociantes & suum servi aserunt.
Sicq; alijs Plutus, tibi soli ast Irus es Onne,
nam qui utitur dis est, bonis non qui incubat.

HENRICO GISELIO

Rostochiano.

SICcine abire paras Henrice oculissime? sicne
linquis amicorum chara sodalitia?
suave fuit tecum primò mihi vivere, & boris
omnibus optavi junctior esse tibi.
Sed quia te ex nostris, sociorum ac tollere ocellis
cerno, noster amor transit in helieborum,
O flabra algentis jamjam spirare Aquilonis,
& densò madidas Phryx latet imbre vias,
necq; sonum det avis letum ullum, at scævi ulula oris
infestum auriculis cordolium cieat;

HONORES

*Sic tandem invenies, quid sit tot ledere amica
corcula, ab arbitrijs pendula solutis.
Me potius lateri adde, sequax tibi ut umbra manebit
obstabitq; æstus, ninguida numquam & hiems.
Ast quid? Fata vetant, quibus est parere necessum,
si non pressari gestio dividiâ.
Ergo caput ter suave vale, matremq; secundis
cerno avibus, letè ut nos revidere queas,
tum verè Ardalidum tecum impallescere chartis
incipiam, triadi atque Eurynomæ esse saccr.
Hisque manum, atque animum veri cape fœdera amoris
Fabricijq; memor, dùm licet usq; mane.*

MARTINO FABRI- cio Hollato.

A Blatere hâc herere mihi tua Vitula Paulli
suadet, animitus quam neq; ardeo.
Eurynomæ ob dios epotos ore liquores,
undè inebriatus en ovas.
si quid ego exhilem Musarum inopibus amorem
formari judic I queo.
Quarè Fabrici dum scævâ adspergine Letbes
vaco, me amore ames tuo:
Tu meus & contrâ navè indiget aberis esse,
terra ut pedum plantam adferes.

ABRA

FABRICIANI.
ABRAHAMO BRV-
schio, Egrano.

Diversi diversa ajunt. Hic praelia Martis
captat: Castalijs flagrat at alter aquis:
Pocula delectant te, priscò ast farta meracò,
sint hæc principium, sic tibi finis erint.
Non tamen illa juvant te sola, sed addis iisdem,
quod facit, ut vivens verò in amore mices
illorum juvenum, virtus quos novit & æther,
Phœbus ubi ingreditur Tethidos alta juga.
Nempè tu & illa putas dans chartæ munera Bruschi,
quæ mihi cordolium, tristitiâq; levent.

M. CHRISTIANO SE-
verini Longimontio.

Christierne Vranie dicite salve,
quod nupèr tibi sponsa factitata
minus videris, optume, oro, amice
agnosce. Ut puto enim meis præesse
Musis, atque tuo obsequi petito,
en Saturnius involucro onustum
me suò facere occipit popellus,
et præter mea vota ita ecce abesse

H. 4

nostris

HONORES

nostris attegys paro. Fatenti
culpam, ignosce lubens, ubi id negabis
pro pœnâ X I. habe hos tibi phaleucos.

M. PAVLLO RVTINGO
Rostochienfi.

Salve Castaliæ jubar cohortis
RVTINGE, & Venerum Cupidinum
sadium sapidum. Tue Camænæ
in quīs endopeditæ ouant viretis?
cedò an Thessaliam, an tenent Lacones?
an Cœa arva novem dicata nymfis?
Siles? Auguro si queo augurare,
te Pandora suis beabit, arcâ,
bonis, clausa habuit sibi quæ inantè.

Maectè ergò his genij bonis RVTINGE,
& tuas mihi discapedinato
foreis, id cupit Aônus Cupido,
& quidquid Venerum est venustiorum,
& quidquid genij est feracioris.

An cessas referare aperta quomdâm
amoris penetralia. En repentè
in me se insinuat corona Amorum,
hòc nimbo redimitus ad Camænas
tuas deveniam RVTINGE amande,
quò tecum patriò vigescam agellò,
RVTINGE Ardalidum jubar peremne.

Iacobo

FABRICIANI.

Iacobo Fabricio, P.L. & Medicinæ candid.

Respondeo Rutingus.

E Tu Varniadum decus Sororum
Fabrici, rutilans, virens, vigescens.
Salve, laureolâ caput revinctum

Gerens Casariâ Iacobe salve.

Quas mi litterulas tuo Rutingo,
Misti, mente hilari, serenâ, casdem
Non sinent cinerefcere insequentum
Secula; nec mihi quem lubens amorena
Offers ullâ animi rebellionē
Recuso, aut abigam, licet minoris
Fortunæ, atq; humilis, Poeta nec non
Vilis, nullius aut precl, aut valoris.

Gratulor mihi: letor usq; & usq;
Tantô te redimitum honore nostros
Ad lacus rebitasse Varni amœnos.
Quid nos? Mœstitiæ damus coquenda
Cordis intuma, tristitatibusq;
Verum jam Mala, forte en boni quid
Et leti invenient, volente Iovâ.

Vale his Piendum decus peremne
Fabrici, atq; tuum favore priscô,
qui te rursus, adama tuum Rutingum.

In Nugivendum.

H s

Stulte

bo

HONORES

S Tulte quid obgannis? quid vanida carmina texis?
 curvè aptas genio toxicum inane meo?
 Scilicet ut rabidos ego cognoscam indè lacertos,
 quīs Heliconiadium scommate sacra premis.
 O Romane asine, ô primum malefide sodalis
 disce elementorum, postea scribe notas.

**AKROΣTIXIS
 DECVSSATIM AC CO-
 LVMNATIM NOMEN CARV
 LI TROIGERI CAMICEN-
 SIS REFERENS.**

Carule Coricidum sollemnis quem lepo R orna	T
Alma dies Agitur, totô mundôquē videtu	R
Rosidô ubi primum Reptasti Gramine, ovand	O
Vndique gratatus patribVs blandi omine labr	I
Lux redeat felix Oro, nec Lumina M ago	G
Vmquàm habeat Rabie, fastusq, ast Vsq, furor	E
Squallēs, Tūm dabitur gratus mibi & omnibus humoR.	

**M. MICHAELI PFEIF-
 fero Misniaco.**

Q Uæ vos cura quatit tenebriones?
 quæ mentem cruciant venena cordis
 ex Rami aridiorē tracta lignô?
 qui ferô exstimulatus æstrô amavit

fermè

FABRICIANI

fermè Coricias suis cohorteis
privare attegys. Quiesce Rame,
duns ne adfecta pensilis duellum
ceptet cordolij crematus auso.
Nil ultra auguror. Ha perit misellè.
que Ramo ad sociata turma credit.

Incepta indugredi Lyceja nostra,
quem verae Sophies penetrat aestus,
Pfeiferò atq. duce en cruenta bella
non bella adripies. Tibiꝫ rursus
Kromaierus opem adjudabit omnem.
si forsan speciosa buccinabit
Ramo turba dicat: Rame, verè
ne fias, sileas petisso, Ramus.
Demonstratio laude non carebit,
dum stellas rutilans forebit ethra.

IOANNI NIGERDI no VVestphalo.

Effe quid hoc dicam, Invidiæ cuncta aura capistrans
ardua viro sò scævior angue quatit.
Hinc amens nec lecta prius, nec cognita temnit.
quis daret & vicbas Iuppiter usq. manus.
Assenias lane ergo huius nil rere: juvenæ
quom sepe & magnis mens eluas aucta bonis.

Zoil. 15

HONORES

Zoilus infestos ebuccinet ore sonores:

Tu Mortâ cresecas, major & Invidiâ.

IOANNI PAVLLIO

VVismariensi.

Æ *Statis, anne hiemis fies Ianus; mihi
Paulli indica, ut tuos lacertos vimine
vincire rectè cœptem. Idem esse at auguror,
te siue fecerit vel æstas, aut hiems;
ligatus hōc vinclo es, solūas te jugiter
hiems dum agitur, solutus æstate atq; eris.*

THOMAE SCHAEERSCO

vio Luneburgensi.

T *Homæ imminet sacer, cui litabimus,
dies, adeste summa Pindi Numina,
adeste queso, & eliquate hæc gaudia,
Thomam suāvium Fidei, & Divūm omnium
putum salillum vinculo constringite,
non Tardipedis factū, at manu Polyhymniæ:
adeste, suaves & susurros psallite;
namq; haut hic ille incredulus dici meret
Thomas, cluet reapse vir bonus, sacro
bucusq; lotus anne Fidei, atq; Charitum:
adeste, hic haut incredulus vestro ausui est,
manum ligate, sed solūat quò vimina
vinum exhibete. Nostro agite ut voto libens
subscribat, atq; ita en peremniter diem hunc*

repedare

FABRICIANI.

*repedare cernet. Hoc tibi Novemfiles,
Thoma, & vovemus nos simul concorditer
Bothmarus ac Fabricius, omnis quin tibi
idem vovet, phialas Charituum qui hausit semel.*

IOANNI FABRICIO
Rostochiensis.

IANE mi amicorum praelustris, ocelle, capeffe
in veri amoris tesseram;
quam cernis chartam, mibi quâ summum exstat ho-
noræ

Poëticae adsertum decus.

*Sic noster, qui vivit, amor, dum vivimus ipsi,
vivet simul peremniter.*

VLRICO D. F. CHY-
træo Rostochiensis.

Quam cupis, ecce manum Chytræ adamando
capeffis,
jungo animum: hoc orno charteola arva
satu.

*Vnus ero tecum, quamvis duo corpora nobis;
una mihi atq; tibi sit manus. immò animus:
Me sic accipito, adfectumq; agnosco promptum,
charteum ut hoc tibi rus splendida grana ferat.*

HIERONYMO STARCKIO
Luneburgensi.

Quod

HONORES

Quod cupis ecce capis STARCKI: mentemq;
manumq;

namq; manu vernas, mentemq; Fabricij.

Tu me constanti rursum dignator amore,
sic verè hic noster perpetuabit amor.

IANO BURMEISTERO
Luneburgensi.

EN Natalitij usq; & usq; amanda
Burmeistere tui hora venit. Ergo
quid procer tibi? tu revorsionem hanc
sapius specito vicens peremne.
Sanè illud gaudens procatur una
Martira, illa animi reapse gemma,
quò sic millia lingulationum,
immò millia pressuncularum,
centum & millia basiationum
aptas: jugi & idem ipse haves susurrò.
Deinde opto tibi libens tot annos,
quot cum Martira inire ti adlubescit;
sic Natalitium merò videnti
impletos /apidò dabis culullos.

SAMVELI DRESEMIO
Dithmarso.

Trime.

FABRICIANI.

Trimetrum purum.

R Edhostiente amoris igne perpetim
Dresemi, Hyantidum gregis putum jubar,
gradu volante quando ita vigeas iter,
fidele ti indicabo testimonium:

Papirinò equore exarata vinnulè,
VVarenio auspice, est mihi manus data,
tui in me amoris adfatim apta syngrafa,
paternà in orbis extumas procul plagas
meare ab æde, Literalibus Dys
forem ut sacer, peremne-stante glutinò
reapse cum meo inditum probè auso erat,
lubens secundum amice mi voves itum,
vacivum avisq; garrulò aspidæ oscine.
Iò. Triumfo. Idem vovente te vovent,
bicornæ quæ incolunt Deæ simul jugum,
quibus Dresemi amande septus incinis]]
epos, quod audiens stupefcit Aönò
Moneta monte, fota ibique Numina.
Quia autem alo ire tecum, abireq; insitum
nec oscitanter indo tesseram tibi
(Specin") favoris. I benè. I Novemsilium
medulla, scævet atque nulla avis modò
anire quod paras iter. Cluas amor
Virovum Eoo & Occidente cardine
polum intuentium, quibus stribligine

palatane

HONORES

palatum habere privum ad Aōnes datum est:
Ita &, parī rependere ipse si manu
velim, quod officī usque præstitum genus,
rependi, ut invenusta Fabrici sonos
Athena buccinare novit. Adnue Is,
per alta Numinum fatigo culmina.
Tuo dabisne proxeno hoc? ita autumo.

MATTHIAE VRBANO VVismariensi.

S Trenna mille locō tibi talenta
mitto Urbane novum endogressus annum;
sed saltim hæc calamō levī adnotata
si verè numeras, ferè capeesses:
Misisssem aurea, nī foret mihi ipsi,
qui donaret, habere denegatum.

IN AGAZELVM.

R Ideo, bellicrepā si me formidine vexas,
nullum etenim certè huic pondus inesse reor.
Si cupis effundas arma-arma, horrentia &
extra
duc castra, ut tranet concita corda furor.
Te insectari animus per opaca cacumina, perq;
valleis: per veprium, tesqua fragosa simul;

Aud

FABRICIANI.

*Aut digitò os cludens, virosūm pascito labrum.
meq̃ valere jube, si ipse valere cupis.
Comis ego in cunctos, nulla & convicia spargo,
nec mea conclusus pectora amor habet.*

NICOLAO THVEN
equiti Pomerano.

Ecce diem praesens nobis *Matuta* colorat,
quā terrae visus sede locare pedes.
Ergo tuum leta exornet *Niclae* cerebrum,
inter *Varniades* quae *Venerilla* cluet;
ipse quia adsurgit *Charitum* chorus omnis, & altò
emittens versu sibila ovando salit.
Murum ideò musso. *Frons* hinc caperata recede,
invita haec vita est, quam sine gaudiò agis.
Sic ligo, *Vulcani* haut, *Musarum* ast veste lacertos,
solve merum, nobis & religatus eris.

MICHAELI HERLITZIO
Islebiensi.

Donasti librum, Amice, quid vicissim
exiget mea *Musa*, quod potestum
domare. Haut mea *byrsa* opes flagellat,
quas quondam obtinuit *petax* *Menippus*.
En quod possideo, dabo, capeffe,
exstabisq̃ mea sacer *Camæna*.

HER.

HONORES

FERLITZ *Aradalia corona turma,*
nempè IIX. bos puto pro librò Phaleucos.

EGIDIO MEINDELIO
Ratisbonensi.

Dum Ienâ Aradaliûm sublustri sede relictâ
EGIDI exoptas cernere patrium agrum.
te virgo hâit volgata ornat; tibi tegmine & um-
verticem, Acidalijs usq; petitò ab agris. (brad
mea lassata ces morborum adspergine pulsa
Musula? surge inquam, verba sonora sona:
Ifelix, niveoq; tuò sub pectore conde
Fabricium, memori sic te & amore colet.

IANO PAVLLIO.

IANE mi an exsultas? dicam tibi mira, protatun
VI. quidam versus, præmia & alta crepat.
Ecce X. paro, protenus ille sed ardidò amore
me amplexans obolum, minam puto, donat ovans.
Inunc, præsidium nec inanita amice Fabrici.
quanta etenim donet mi mea Musa vides.

CHRISTIANO SCHLE-
dano Rostochiensi.

ESS Equid hoc dicam, Bavij suprema capeffiens
atria, verum Acti Flora Dryasq; jacet?

Barba

FABRICIANI.

Barbaries tandem inde ad nos repedabit, & omni
rorem ejus sugens patriæ abibit agrò.
Sic fiet. Casum averte hunc Atlantide notes,
ne tui præfixus pessum eat imperium.

IOACHIMO HART-
mano Berlinensi.

Questio mota hodie est, quoniam latitaret in antro
Hartmanus, patinis mensa ubi onusta fuit.
Nulla datur veræ similis causa obvia nobis,
ipse & ego infelix cernere eam haut valui.
Sed quid? cujusnam ignoro pellectus ocellò
Fati, inspectarim secundo Ephemerides,
atq; tuum indeptus nomen. Ratio unde repente
en subit, inventu quæ modò cliva mibi.
Volcani obrortò metuisti vimine funeia
ne manibus textos inderet ille tuis.
Pelle precor taleis oculissimo, pelle graveres,
non etenim hæc facient vincula cordolium.
quæ summò fecit nisu Polyhymnia, evantèr
in tuâ se insinuans corda, animumq; petens,
dum propè fluxa vetus per tempora vertitur annus,
atque tuò radiat nomine dia dies.
Compòstum exibili quare schediasma labore
accipe, & ut solvam vimine, vinas dato.

HONORES
PRO IACOBO BRVN
fendorpiô Rostochianô.

Hortus adest viridi florum exornandus honore.
Veris eô ut vivâ vitulet arte viror.
Sunt charta arva, cui calamus dat semina, fructus
sepia, charteolus verè ita nidet ager.
Hâc ornans Charitum mysta ergo adspergine librum,
scribba age notitie signa locato tue:
Tu quoq; idem perfricta gerens acidissimô acetô
corda fac, Eois cognite & Hesperijs.
Eos sic purô iterum dignabor amore & honore,
nec potior cordi cura erit ulla meo.

MICHAELI CROVE
lio Malmogiensi.

Splendida Aristotelis gnarè inspicuendo roseta
fis Physicus, Logicus, doctus & Astronomus.
Namq; id sublustri vincis tecmeriô, ovantèr
proponens scribtas mente sagace thesois.
de quarum, auxiliô Grabovl, examine, acutè
primâ quâq; die differere incipies.
Maecte itaq; hâc animô, maecte aternabis honorem.
& patri, ac patrie posthuma adorea eris.

LEONHARTO RECHTEN
bach Salcensi

Laurus

FABRICIANI.

Laurum sacro.

Quæritur undè suum ducat Bacularius omni,
quæritur, & bellum sævius angue alitur.
Hic portentificè à baculò formare laboras,
quòd baculò illius membra dolanda sient.
Hæ verè portentum! hæ scævâ ab origine natum,
non baculò, aëst lauru conspiciendus orat.
Scilicet hanc Laurum Leonharte imitare tenellam,
quam gnavâ irriguò Nympha fovet latice.
Quælibet hæc oriens primùm motatur ad auras,
impatiensq; æstûs, impatiensq; gelu est.
Verùm ubi pumila sunt latè ardua brachia facta,
umbra fit alitibus, umbra fit agricolis.

HIERONYMO BRVCK-

nero Lipsiensi

Murtum dico.

Quam Murcia hætenus vacaris culmine,
& scævâ quæ Vacuna asyla amplectitur,
nunc murteò BRVCKNERE flores tegmine
tuæ Novemfiles sacrant quod adoreæ.

Sic perge porrò, & nomen ad seclum alterum
stipatus agmine inclatò Deûm feres.

IOANNI TEVBERO

Lipsiensi

Hederam destino.

HONORES

VT frutex Hederae nequit vigere.
se fulcro stabili minus jugatur;
Sic RESpublica nec vigeat unquam.
quae doctorum hominum caret medelis.
I A N E ergo patriae mane decori,
famam ut stelliferae dices ita ethrae.

CASPARO SEILERO

Mitvveidensi

Sampsuchum obsecro.

QUod negat bellis violens inesse
floribus vireis, probat ille cassus
quod suae mentis ratione. Parvum
nam rudens, prorsum inscius haec tenetur
verè asellus, quod reliqui stupefiant.
Sic & artitos stimulis venenat
volgus. Heu mentis stolidae propago!
ex lutò formata & agrestiori
subtice. SAMP SUC HV S enim virebit,
nil timens, serpillum ubi agat virores.

ZACHARIAE SCRO-

tero Grimmensi

Narcissum do.

IN te se insinuat curva Heliconia,
& mentem penetrat Euryhomae trias.

NAR

FABRICIANI.

NARCISSVM atq; Hederam ut Pleiſſa dicat tibi,
dum pernox veterum ac per dius adſides
libris, quos animum in trajcis intumuit.

Maſte ergo his animis. Quod tibi vinxerint
ſenſus præſtigijs valdius omnibus
Muſæ, gaudeo. Fac ſecula quæ prius
non crêrunt, ſtudiô ut ſollicitô legant.

ELIAE SCHONFELDIO

Benicenſi.

Amaranthum conſecro.

SChonfeldi Ardalidum decor,
Aglaja oſtiolum tintinat ad tuum,
ſecum ſeria texere
gaudens. En capiti ſanctior imminet.
& flores Amaranthios
illi inponere habet. Pande precor foreis
creſcant Laureolæ tuæ,
marcore & careant perpetuum aſpidib.
Maſtum ergo hunc facito diem
non thure aut pecudum ſanguine. ſed mero.

MATTHIAE HOFMA-

no VVeſſenfelſ.

Balsamum dedico.

Balsam

HONOR. FABRIC.

BALsana miraris Hofmane, & præcoqua dona,
quīs verticem exorno tuum,
primulō honore ut ovas Philyres ad culta vireta,
Pleissana quæ circat Charis.
Desine mirari. Non hæc injuria olympi,
aut ulla scævi anni dies.
defecta effectant vegetâ marcescere vitâ,
sed permanebunt jugiter.

SAMVELI SCHILLINGO

Franchenstein.

Rosas adfocio.

Rosaceum tuo apto tegmen vertici,
Pleissana dum tibi adplicant
Baccas Hedera, quibus Amathusidos petas
axem, usq; & usq; floreas.

F I N I S.

44 44

AB 44 ^M K, 4

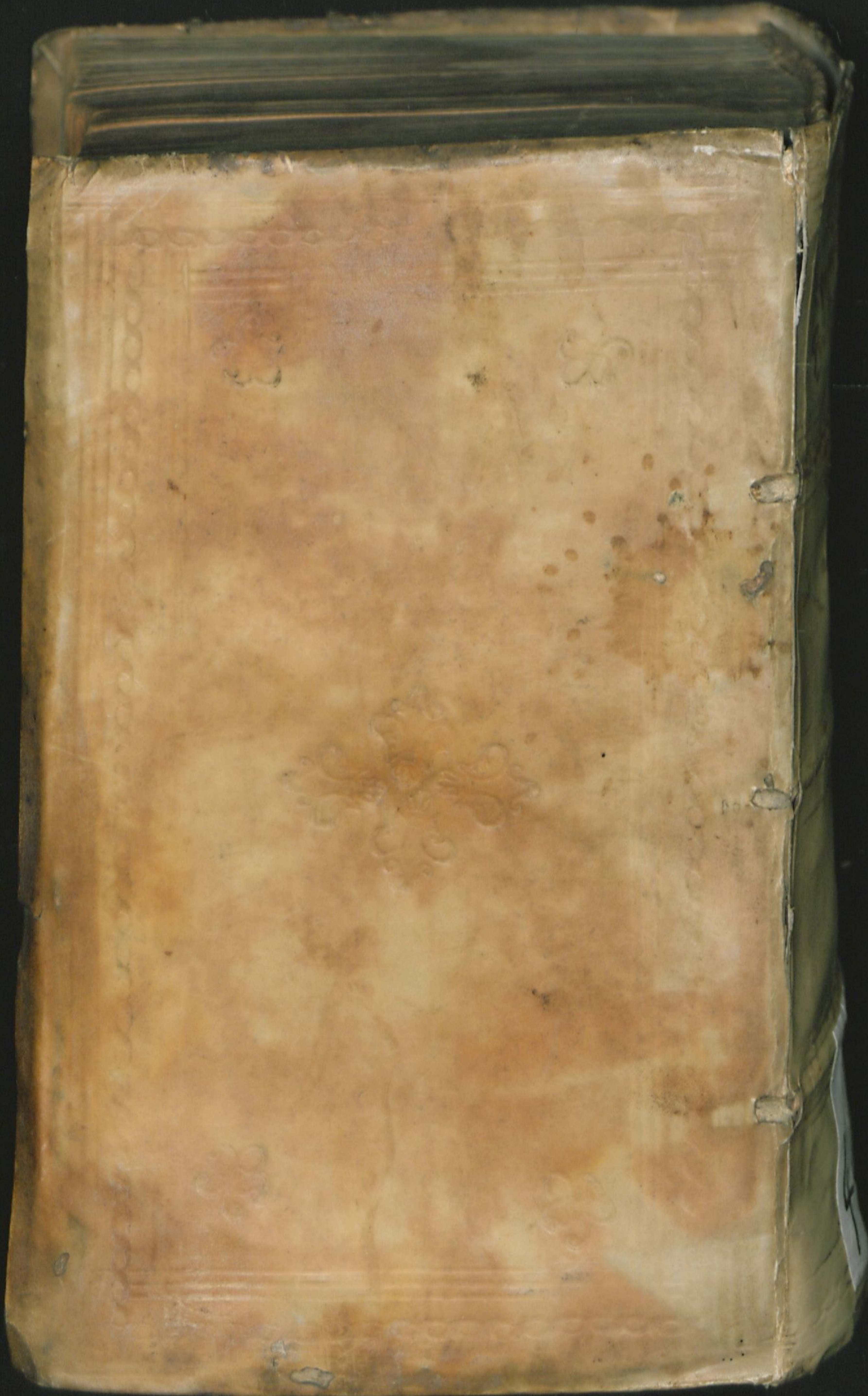
ULB Halle

3

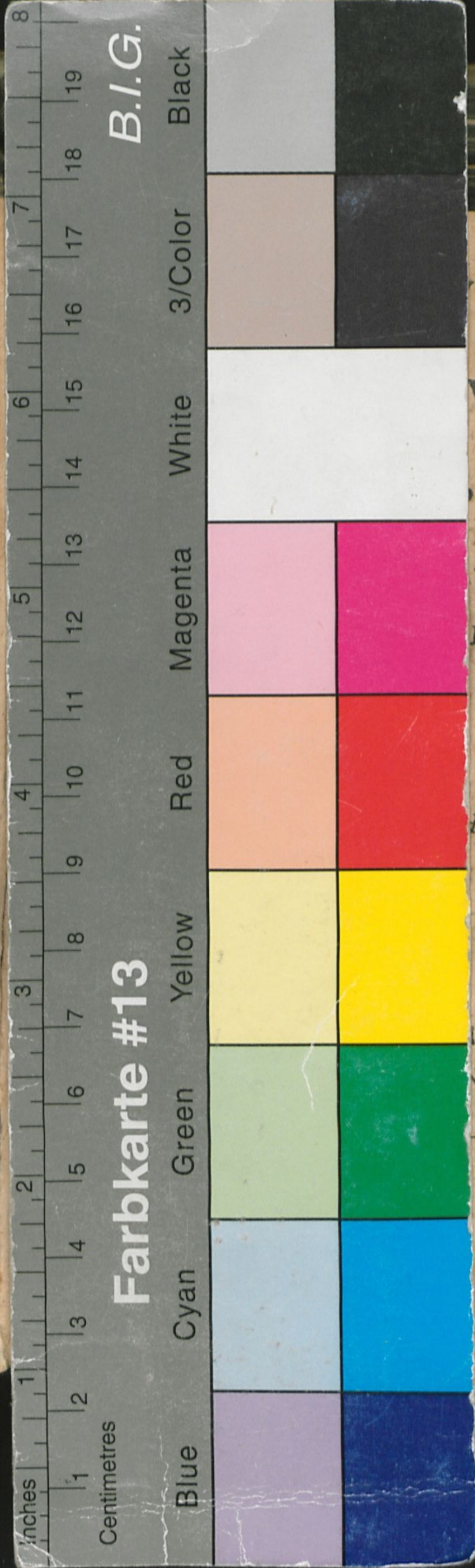
002 680 319

VM
VM
ES
MER
ad B.